

STENOGRAMA
ședinței Senatului din 10 iunie 2026

SUMAR

1.	Declarații politice.	2
2.	Întrebări, interpelări și răspunsuri.	2

S T E N O G R A M A
ședinței Senatului din 10 iunie 2026

Ședința a început la ora 10.00.

Lucrările ședinței au fost conduse de domnul Laurențiu Plăeșu, vicepreședinte al Senatului, asistat de doamna Niculina Stelea și domnul Vasile Blaga, secretari ai Senatului.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Bună ziua, stimați colegi!

Declar deschisă ședința Senatului de astăzi, 10 iunie 2026.

Conducerea acesteia fiind asigurată de subsemnatul, Laurențiu Plăeșu, vicepreședinte al Senatului, asistat de doamna senator Niculina Stelea și de domnul senator Vasile Blaga, secretari ai Senatului.

Conform programului aprobat, avem sesiune de întrebări, interpelări și răspunsuri, precum și sesiune de declarații politice, fiecareia fiindu-i alocat un timp de 60 de minute, repartizat pe grupurile parlamentare, potrivit ponderii acestora.

Invit la microfon pe doamna senator Elena-Adelina Dobra.

Doamna Elena-Adelina Dobra:

Vă mulțumesc tare mult, domnule vicepreședinte.

Stimate colege,

Stimați colegi,

Astăzi, vreau să vorbesc despre o temă care nu ține doar de egalitate, ci de calitatea democrației noastre: nevoia de reprezentare reală a femeilor în politică, în administrație și în toate spațiile în care se iau decizii pentru societate.

O democrație nu poate fi pe deplin reprezentativă atunci când jumătate din societate este prezentă prea puțin la masa deciziilor. Femeile sunt mame, profesoare, antreprenoare, medici, cercetătoare, funcționare publice, lidere în comunități. Ele duc pe umeri familii, școli, spitale, instituții, afaceri și comunități întregi. Cu toate acestea, atunci când se decid politicile publice, bugetele, prioritățile naționale sau direcția comunităților locale, vocea femeilor rămâne adesea insuficient auzită.

Săptămâna aceasta, am auzit de la tribuna Senatului României afirmația că suntem „o grămadă de femei în Parlament” și că, dacă vom continua în acest fel, „ne îndreptăm către matriarhat”. O astfel de afirmație nu este doar nepotrivită. Este revoltătoare pentru felul în care încă este privită prezența femeilor în spațiul public: ca o anomalie, ca o exagerare, ca un pericol. Ca și cum democrația ar fi în echilibru doar atunci când femeile sunt puține, discrete și recunoscătoare că li s-a făcut loc.

Realitatea este cu totul alta. În Senatul României, femeile reprezintă doar 21,1% dintre membri, iar la Camera Deputaților ele reprezintă 22,7%. Comparația europeană arată același lucru: în 2025, media Uniunii Europene privind reprezentarea femeilor în parlamentele naționale era de 33,6%, în timp ce România era la aproximativ 22%, printre ultimele state membre ale Uniunii Europene la acest capitol.

Prin urmare, prezența femeilor în Parlament nu este un exces. Este o corecție democratică necesară. Prezența femeilor în Parlament nu înseamnă matriarhat. Înseamnă normalitate. Înseamnă că societatea începe, încet, să fie reprezentată mai corect. Înseamnă că fetele și femeile din România pot privi spre instituțiile statului și pot simți că vocea lor contează.

Stimați colegi,

Reprezentarea femeilor nu este un gest simbolic. Nu este o temă „de imagine”, nu este un favor făcut femeilor. Este o condiție pentru decizii mai bune, mai echilibrate și mai apropiate de realitatea oamenilor.

Atunci când femeile sunt prezente în politică, pe agenda publică ajung mai puternic teme precum educația, sănătatea, siguranța copiilor, combaterea violenței domestice, echilibrul dintre viața profesională și cea de familie, accesul la servicii sociale, egalitate de șanse și sprijinul pentru comunitățile vulnerabile. Nu pentru că aceste teme aparțin doar femeilor, ci pentru că ele privesc întreaga societate și au fost, de prea multe ori, tratate ca secundare.

Realitatea ne arată că România are nevoie de mai multe femei în Parlament, în Guvern, în consiliile locale și județene, în funcții de conducere, în administrație și în instituțiile publice. România are nevoie de femei care să participe la construirea legilor, la stabilirea bugetelor, la negocierea priorităților și la luarea deciziilor care influențează viața fiecărui cetățean.

Dar reprezentarea nu se construiește doar prin discursuri. Se construiește prin acces real, prin mecanisme concrete, prin partide care promovează femei pe locuri eligibile, prin combaterea stereotipurilor, prin sprijin pentru tinerele care vor să intre în viața publică și printr-un climat politic în care femeile nu sunt judecate mai aspru, atacate personal sau reduse la aparențe.

Prea des, femeilor li se cere să demonstreze mai mult pentru a fi considerate competente. Prea des sunt întrebate cum vor împăca viața de familie cu viața publică, întrebare care rareori este adresată bărbaților. Prea des sunt evaluate după ton, după vârstă, imagine sau statut personal, înainte de a fi ascultate pentru ideile, munca și competența lor.

Această realitate trebuie schimbată. Avem nevoie de o cultură politică în care femeile sunt respectate ca lideri, nu tolerate ca excepții. Avem nevoie de instituții care să reflecte diversitatea societății. Avem nevoie ca fetele și tinerele din România să poată privi spre Parlament, spre administrație, spre conducerea comunităților și să simtă că și ele au un loc acolo.

Pentru mine, această temă este profund personală. Vin dintr-o comunitate în care reprezentarea femeilor în politică nu a fost niciodată un lucru de la sine înțeles. Sunt prima femeie aleasă senator din județul Dâmbovița din 1990 până la alegerile din 2024 și cea mai tânără senatoare din Senatul României. Știu cât de important este ca o femeie să pășească într-un spațiu plin de bariere. Dar știu că atunci când o femeie reușește, ea nu deschide doar o ușă pentru ea, ci pentru multe altele care vin după ea.

De aceea, cred că responsabilitatea noastră este să transformăm reprezentarea femeilor din excepție în normalitate. Nu putem construi o Românie modernă, cu jumătate din talentul ei lăsat la margine. Nu putem vorbi despre egalitate de șanse, dacă femeile nu au șanse reale de a conduce, de a decide și de a contribui. Nu putem avea politici publice complete, dacă vocile femeilor lipsesc din procesul de decizie.

Stimați colegi,

Societățile puternice sunt cele în care femeile și bărbații construiesc împreună, decid împreună și își asumă împreună responsabilitatea pentru viitor.

România are nevoie de mai multe femei în politică. Nu pentru că sunt femei, ci pentru că sunt competente, pregătite, curajoase și pentru că perspectiva lor contează. Iar fiecare fată din România trebuie să știe că locul ei poate fi oriunde: într-o sală de clasă, într-un laborator, într-o companie, într-o primărie, într-un minister sau în Parlamentul României.

Democrația devine mai puternică atunci când devine reprezentativă, iar România devine mai puternică atunci când femeile sunt prezente acolo unde se decide viitorul ei.

Vă mulțumesc.

Senatoare de Dâmbovița, Elena-Adelina Dobra

Mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Costache Chertif.

Se pregătește domnul senator Ștefan Geamănu.

Domnul Costache Chertif:

Mulțumesc, domnule președinte.

Declarația mea politică de astăzi se intitulează: „Spațiul aerian și maritim al României nu poate fi apărat cu promisiuni. Să cumpărăm drone și sisteme antidronă românești, fără a mai finanța industriile de apărare ale altora”.

Dragi colegi,

România traversează una dintre cele mai periculoase perioade pentru securitatea sa de după aderarea la NATO. Războiul este la granițele noastre, dronele survolează regiunea Mării Negre, iar amenințările care până ieri păreau teoretice au ajuns să lovească efectiv teritoriul național.

Pe 29 mai, o dronă kamikaze a explodat pe acoperișul unui bloc de locuințe din Galați. Pe 5 iunie, o dronă maritimă ucraineană a pătruns în apele teritoriale ale României și a fost declanșată spontan, după mai bine de 5 ore... 5 ore.

În tot acest timp, unde au fost sistemele de avertizare? Unde au fost capacitățile de interceptare? Unde au fost milioanele și miliardele de euro despre care ni se spune permanent că sunt investite în securitatea națională? Românii au dreptul să afle răspunsul.

Pentru că adevărul este unul simplu și incomod: statul român reacționează după ce pericolul a trecut, nu înainte. Guvernul demisionar pare preocupat mai degrabă să semneze contracte spectaculoase și să organizeze conferințe de presă, decât să rezolve vulnerabilitățile reale care devin evidente cu fiecare incident.

Este o politică absurdă. Când ai nevoie de urgență de capacități antidronă, investești în ceea ce poți produce rapid, local și eficient. Nu transformi România într-un simplu client captiv al marilor concerne străine.

România are competențe în acest domeniu. Avem companii care dezvoltă drone și sisteme de combatere a dronelor. Unele din aceste tehnologii sunt deja utilizate de partenerii noștri strategici în Orientul Mijlociu. La București, Brașov, Ghimbav există producători și dezvoltatori de drone, sisteme autonome și tehnologii de interceptare. Companii precum Orbotix Industries, Carfil, Romaero sau parteneriatele dezvoltate de IAR Brașov demonstrează că România nu pornește de la zero. Avem ingineri, avem fabrici, avem capacitate de inovare și avem produse care pot concura pe piața internațională.

Și atunci apar întrebări pe care Nicușor Dan și Ilie Bolojan refuză să le audă: dacă tehnologia românească este suficient de bună pentru alții, de ce nu este suficient de bună pentru statul român? De ce este bună pentru export, dar nu și pentru apărarea propriilor cetățeni? De ce, cu fiecare criză, să fie transformată într-o oportunitate de afaceri pentru industriile de apărare din alte state, în timp ce industria românească este condamnată să supraviețuiască din contracte marginale și promisiuni electorale?

În realitate, asistăm la o formă de neglijență strategică. România împrumută bani pentru a cumpăra securitate din exterior, în timp ce refuză să construiască securitate acasă.

Mai grav este că, în timp ce regimul tergiversează, riscurile cresc. Mai ieri a fost un bloc din Galați, alaltăieri din Constanța, mâine poate fi o școală, poate fi un spital, poate fi o centrală electrică, poate fi o instalație portuară strategică, iar atunci nu vor mai ajuta nici comunicatele de presă, nici

conferințele triumfaliste ale Președinției și nici explicațiile birocratice despre proceduri și competențe ale Ministerului Apărării Naționale.

Fiecare euro trimis în afara țării înseamnă locuri de muncă pierdute, taxe pierdute și dependență suplimentară. Fiecare euro investit într-o companie românească înseamnă producție locală, dezvoltare tehnologică și capacitate industrială care rămâne la dispoziția statului român inclusiv în situații de criză.

Din acest motiv, solicit public:

- lansarea imediată a unui program național de achiziție de drone și sisteme antidrone produse în România;

- introducerea unui principiu clar de prioritate pentru producția românească în toate programele relevante de înzestrare;

- crearea unei rețele naționale integrate de detectare și interceptare a dronelor la frontiera estică, în zona Mării Negre și în afara infrastructurilor critice;

- prezentarea urgentă în Parlament a unui raport complet privind incidentele de la Galați și Constanța;

- constituirea unei comisii parlamentare de anchetă care să stabilească responsabilitățile instituționale pentru aceste incidente.

Stimați colegi,

România are nevoie de acțiune, nu de autopromovare guvernamentală. Președinția și Guvernul nu au înțeles nici acum lecția de la Galați și Constanța. În fața amenințărilor reale care bat deja la ușă, nu ne putem permite luxul indiferenței. Spațiul aerian și cel maritim al României trebuie apărat și nu oricum, ci cu tehnologie românească, cu locuri de muncă românești, cu bani care rămân în economia românească. Altfel vom continua să finanțăm securitatea altora, în timp ce vulnerabilitățile noastre rămân deschise.

Vă mulțumesc.

Senator Costache Chertif, Circumscripția nr.26 Maramureș (*Aplauze.*)

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Ștefan Geamănu.

Se pregătește doamna senator Luminița Păucean-Fernandes.

Domnul Ștefan Geamănu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Astăzi am o interpelare adresată doamnei Diana Buzoianu, ministrul mediului.

Obiectul interpelării este situația catastrofală a batalurilor petroliere istorice. Capcanele mortale pentru biodiversitate și riscul de infringement.

Stimată doamnă ministru Diana Buzoianu,

Vă adresez această interpelare cu scopul de a aduce în atenția Ministerului Mediului o problemă ecologică gravă, de natură cronică, care a depășit recent granițele naționale și a ajuns pe agenda instituțiilor europene. Este vorba despre situația batalurilor cu reziduuri petroliere istorice din România, în special a sitului din zona Triaj de la marginea municipiului Ploiești.

Conform datelor tehnice și semnalărilor publice recente, inclusiv a unei petiții oficiale înaintate instituțiilor comunitare, aceste acumulări de reziduuri industriale au devenit adevărate capcane mortale pentru biodiversitate. Titlul documentului transmis la nivel european: „*Mass mortality of birds, including high-performance racing pigeons, in areas where oil residue ponds are located in Romania*”, sintetizează un dezastru ecologic care se desfășoară zilnic sub ochii autorităților.

Din cauza peliculelor petroliere irizate, suprafața acestor bataluri creează o iluzie optică pe care păsările sălbatice și porumbeii voiajori o confundă cu un luciu de apă curată. Odată ce aterizează în aceste zone, penajul le este impregnat cu substanțe vâscoase și toxice, pierzându-și capacitatea de zbor și hrană, ceea ce duce la un sfârșit în suferință. Multe dintre aceste amplasamente (cum este cel din Prahova, fostă capitală a petrolului românesc) au rămas necologizate de peste trei decenii. Pe lângă distrugerea faunei, în perioadele cu temperaturi ridicate, emisiile de hidrocarburi generează un disconfort olfactiv sever și riscuri respiratorii directe pentru locuitorii din zonele urbane adiacente.

Deși Garda de Mediu Prahova a aplicat periodic sancțiuni maxime permise de lege, adică amenzi de până la 100 000 de lei per control, operatorilor responsabili pentru întârzierile în tratarea solurilor contaminate și a gudroanelor acide, simpla penalizare financiară nu a oprit fenomenul și nu a securizat perimetrele.

Având în vedere că România riscă extinderea procedurilor de infringement din cauza nerespectării obligațiilor de mediu și a directivelor privind conservarea păsărilor sălbatice și a habitatelor, vă solicit, doamnă ministru, răspunsuri clare și punctuale la următoarele întrebări:

1. Care este stadiul inventarierii la nivel național a tuturor batalurilor petroliere istorice și a siturilor contaminate similare care prezintă luciu de hidrocarburi deschis, fiind identificate drept pericole iminente pentru avifaună?

2. Are în vedere Ministerul Mediului, prin intermediul Gărzii Naționale de Mediu, emiterea unei dispoziții obligatorii la nivel național prin care să oblige toți deținătorii sau administratorii acestor situri să monteze de urgență plase de protecție sau alte sisteme temporare de descurajare a păsărilor, până la finalizarea ecologizării definitive?

3. Care este poziția oficială și planul de măsuri al Ministerului Mediului față de petiția înregistrată la nivel european privind mortalitatea în masă a păsărilor în aceste bataluri, pentru a preveni declanșarea unei noi sancțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor (infringement) împotriva României?

4. În cazul siturilor istorice unde operatorii economici sunt în insolvență, faliment sau sunt necunoscuți, există posibilitatea ca Administrația Fondului pentru Mediu (AFM) să finanțeze direct și de urgență aceste lucrări minimale de securizare (plase de protecție și îngrădire), având în vedere impactul transfrontalier asupra biodiversității?

5. În ce măsură colaborează Ministerul Mediului sau agențiile județene de profil cu organizațiile ornitologice și federațiile columbofile pentru a evalua dimensiunea reală a acestui fenomen? Există un protocol de alertare rapidă în cazul în care se constată episoade de mortalitate în rândul păsărilor în aceste perimetre, pentru ca echipele de control să intervină imediat, nu doar post-factum?

6. Având în vedere că textul semnalează un disconfort olfactiv sever și emisii puternice de hidrocarburi resimțite de locuitorii din sudul municipiului Ploiești în perioadele calde, ce măsuri de monitorizare a calității aerului au fost dispuse în perimetrul imediat al acestui batal? Care sunt rezultatele ultimelor măsurători privind emisiile de compuși organici volatili (COV) și ce riscuri directe de sănătate publică au fost identificate pentru comunitatea locală?

Aștept răspuns în scris.

Vă mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit la microfon pe doamna senator Luminița Păucean-Fernandes.

Se pregătește doamna senator Doina-Elena Federovici.

Doamna Luminița Păucean-Fernandes:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Voi da curs întrebării adresate domnului Cseke Attila-Zoltan, ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației și ministrul interimar al sănătății.

Obiectul întrebării: „Nerespectarea obligațiilor legale de dezinsecție publică în județul Sibiu, riscul epidemic transmis prin vectori (căpușe, țânțari/virusul West Nile) și opacitatea în atribuirea contractelor DDD către firme cu posibile conexiuni politice”

Stimate domnule ministru,

Județul Sibiu se confruntă cu o criză de sănătate publică pe care autoritățile locale o gestionează cu o nepăsare pe care statisticile nu mai pot să o ascundă. Datele oficiale arată că în 2024 au fost înregistrate nu mai puțin de 2 117 cazuri de înțepături de căpușe și 140 de cazuri confirmate de boală

Lyme în județul Sibiu. Anul 2025 a adâncit îngrijorarea: doar în primele luni raportându-se 1 867 de cazuri de mușcături de căpușe – aproape egal cu întreg totalul din 2024 – peste 111 diagnostice de boală Lyme confirmate și trei cazuri de encefalite de căpușă, boală care poate produce leziuni neurologice ireversibile. Sibiu este, prin datele oficiale ale propriei Direcții de Sănătate Publică, unul dintre județele fruntașe din România la incidența bolilor transmise prin vectori, iar această realitate alarmantă face cu atât mai gravă inacțiunea autorităților locale în aplicarea programelor de dezinfecție preventivă.

La data de 2 iunie 2026, DSP Sibiu – Serviciul Control în Sănătate Publică, prin adresa nr. SB-7469, a solicitat tuturor primăriilor din județ să comunice, în regim de urgență: datele firmelor prestatoare de servicii DDD care au operat pe raza UAT-urilor în 2025 și 2026; data efectuării procedurilor de dezinfecție pentru prevenirea infecției cu virusul West Nile; produsele biocide utilizate; locațiile tratate. Această solicitare de urgență, cu termen 5 iunie 2026, confirmă indirect că Ministerul Sănătății și instituțiile subordonate nu dețin o evidență centralizată și că un număr semnificativ de primării din județ fie nu au executat dezinfecția în termenele și condițiile impuse de lege, fie au efectuat-o fără respectarea obligațiilor de transparență și informare publică.

Gravitatea situației este amplificată de un element ce impune clarificări urgente în planul integrității publice. Documentele semnalate public indică faptul că firma Terra Vet C&A SRL, cu sediul în municipiul Sibiu, înființată în iunie 2019, a acumulat rapid o poziție dominantă în atribuirile directe de servicii DDD, finanțate din fonduri publice în județul Sibiu. Datele din sistemul SICAP arată că firma a câștigat 49 de achiziții în valoare totală de peste 818 000 de lei, o cifră remarcabilă pentru o entitate cu câțiva angajați. Cifra de afaceri a firmei a crescut cu 157% într-un singur an, ajungând la 1 527 378 de lei în 2024, cu un profit net de 630 964 lei.

Având în vedere cele expuse mai sus, vă solicit, stimate domnule ministru, răspunsuri clare la următoarele întrebări:

1. Câte UAT-uri din județul Sibiu au efectuat dezinfecția preventivă pentru virusul West Nile în cursul anului 2026, conform programelor impuse de DSP Sibiu și câte nu au respectat obligația legală, cu precizarea consecințelor administrative aplicate sau, după caz, a motivelor pentru care acestea nu au fost aplicate?

2. Care este modalitatea prin care Ministerul Sănătății asigură monitorizarea centralizată și verificarea periodică a respectării ordinului Ministerului Sănătății la nivelul autorităților locale, inclusiv obligația de informare prealabilă a populației, cu cel puțin șapte zile înainte de efectuarea operațiunilor DDD?

3. S-au identificat situații în care primăriile din județul Sibiu au utilizat sau au permis utilizarea unor produse biocide neavizate sau neautorizate, conform HG-ului nr.617/2014? Dacă da, care sunt aceste UAT-uri și ce sancțiuni au fost aplicate?

4. Au fost sesizate organele de control ale Ministerului Sănătății sau Ministerul Sănătății intenționează să sesizeze alte autorități competente în legătură cu modalitatea de atribuire a contractelor de DDD în UAT-urile din județul Sibiu, în condițiile în care datele publice indică o concentrare neobișnuită a achizițiilor directe în favoarea unui număr restrâns de operatori locali?

5. Care este valoarea totală a fondurilor de la bugetele locale sau de la bugetul de stat direcționate în perioada 2024 – 2026 către SC Terra Vet C&A SRL pentru contracte de tip DDD sau servicii conexe la nivelul județului Sibiu?

6. Ce măsuri concrete are Ministerul Sănătății în vedere pentru a asigura că programele județene de dezinfecție, deratizare și dezinfectie, cu precădere în contextul riscului epidemiologic actual, legal, legat de boala Lyme, encefalita de căpușă și virusul West Nile, sunt implementate unitar, transparent și verificabil în toate unitățile administrativ-teritoriale din România, inclusiv din județul Sibiu?

Solicit răspuns în scris.

Cu deosebită considerație, Luminița Păucean-Fernandes, senator AUR, Circumscripția electorală nr.34 Sibiu.

Mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Doina-Elena Federovici.

Se pregătește domnul senator George-Cătălin Bochileanu.

Doamna Doina-Elena Federovici:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Bună dimineața, distinși colegi!

Interpelarea de astăzi este adresată ministrului interimar al transporturilor, Radu-Dinel Miruță.

Obiectul interpelării: „Când va fi emis ordinul de ministru pentru includerea în lista obiectivelor de investiții a ultimilor 2,5 km din Drumul Național 29D?”

Domnule ministru,

DN 29D Botoșani – Ștefănești reprezintă principala cale de conectivitate a municipiului Botoșani cu Vama Stânca – Costești și o prioritate de investiții pe care reprezentanții PSD Botoșani au susținut-o constant, atât la nivelul Ministerului Transporturilor, cât și la nivelul CNAIR.

Studiul de fezabilitate a fost realizat de Direcția Regională de Drumuri și Poduri Iași. Dintre cele patru scenarii tehnico-economice propuse de proiectant, experții CNAIR au optat pentru prima soluție, care de altfel a și primit avizul de Siguranță Rutieră și a fost aprobată în CTE-ul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii pe data de 12 mai 2026.

Pasul următor – și singurul care mai separă această investiție de demararea procedurii de licitație pentru proiectare și execuție – este emiterea ordinului de ministru prin care modernizarea ultimilor 2,5 km din DN 29D să fie inclusă în lista obiectivelor de investiții la capitolul „Obiective de investiții în continuare”.

Adresez, prin urmare, următoarea întrebare:

- Când veți emite ordinul de ministru pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici și includerea acestui sector de drum în lista obiectivelor de investiții, astfel încât licitația pentru proiectare și execuție să poată să fie demarată?

Locuitorii județului Botoșani așteaptă această investiție. Procedurile tehnice și administrative au fost parcurse. Solicităm un termen asumat.

Solicit răspuns scris.

Senator PSD de Botoșani, Doina-Elena Federovici

Și, dacă îmi permiteți, domnule președinte, mai am o interpelare foarte scurtă.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă rog, doamna senator.

Doamna Doina-Elena Federovici:

Mulțumesc.

Interpelarea este adresată doamnei ministru interimar al mediului, apelor și pădurilor, Diana-Anda Buzoianu.

Obiectul interpelării: „Localitățile de pe cursul râului Miletin sunt inundate pentru al doilea an consecutiv – când încep lucrările de protecție?”

Doamnă ministru,

Județul Botoșani știe ce înseamnă când pericolul apelor se transformă în tragedie. În iunie 2010, râul Buhai a ucis șapte oameni și a devastat municipiul Dorohoi. Nimeni nu își dorește ca Miletinul să scrie o poveste similară.

În mai 2025, localitățile Coșula, Copălău, Flămânzi, Cristești și Oneaga au fost inundate prin revărsarea râului Miletin și a pârâului Horoghiuca. În iunie 2026, aceleași localități sunt din nou sub ape. Al doilea an consecutiv. Același pericol. Aceiași oameni care își privesc gospodăriile inundate și se întreabă când vor fi protejați.

Contractul pentru studiul de fezabilitate al acumulărilor nepermanente de pe râul Miletin și pârâul Horoghiuca a fost semnat în anul 2019. Șapte ani mai târziu, nu există nicio lucrare realizată în teren.

În ultimul an și jumătate am adresat ministerului trei interpelări pe acest subiect. La primele două, răspunsurile au fost contradictorii. La a treia nici măcar nu am primit răspuns.

Oamenii din Coșula, Copălău, Flămânzi, Cristești și Oneaga nu mai au nevoie de studii și de răspunsuri contradictorii, ci au nevoie de lucrări.

Adresez, prin urmare, următoarele întrebări:

1. Când va fi finalizat studiul de fezabilitate și când va fi lansată procedura de execuție a lucrărilor de realizare a acumulărilor nepermanente pe râul Miletin și pârâul Horoghiuca?
2. Care este sursa de finanțare pentru execuția lucrărilor și care este calendarul asumat?
3. Trebuie să se producă o tragedie pe Miletin, precum cea de pe Buhai din 2010, pentru ca acest minister să treacă de la proiecte la execuție?

Solicit răspuns scris.

Cu deosebită considerație, senator PSD de Botoșani, Doina-Elena Federovici.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator George-Cătălin Bochileanu.

Se pregătește doamna senator Nadia-Cosmina Cerva.

Domnul George-Cătălin Bochileanu:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Doamnelor și domnilor senatori,

În ultima săptămână, în Parlamentul României, am văzut o imagine cât se poate de clară a unei realități pe care unii politicieni au încercat și încă încearcă să o nege: PSD și AUR funcționează, în fapt, ca o alianță construită pentru controlul instituțiilor, conservarea privilegiilor și protejarea unui sistem care refuză să se schimbe.

După ce au trecut moțiunea de cenzură, au votat pentru eliminarea legislației antilegionare, au atacat ONG-urile și Programul SAFE, PSD și AUR continuă în același ritm.

Am văzut cum cele două partide s-au aliat pentru a o impune la conducerea ICR pe Corina Încrosnatu, care, în perioada 2012 – 2016, a activat în cadrul Fundației „Nicolae Titulescu”, organizație condusă de Adrian Năstase și care l-a avut invitat în 2013 pe Aleksandr Dughin, ideologul lui Putin.

Într-o perioadă în care România are nevoie mai mult ca oricând de instituții conduse de oameni care inspiră încredere și care promovează fără echivoc valorile democratice occidentale, decizia așa-zișilor social-democrați și așa-zișilor suveraniști de a încredința pentru următorii 4 ani conducerea ICR unei persoane apropiate de cercul politic al lui Adrian Năstase este cu atât mai nepotrivită.

În aceeași săptămână, aceeași alianță parlamentară a votat împotriva unor măsuri care ar fi consolidat statul de drept și ar fi întărit lupta împotriva corupției. PSD și AUR au respins propunerea USR de majorare a termenelor de prescripție specială, o măsură necesară pentru ca dosarele complexe

de corupție să nu mai fie închise. De asemenea, au votat împotriva extinderii protecției pentru avertizorii de integritate din sistemul judiciar.

Am văzut aceeași majoritate și mai multă fervoare atunci când USR a propus desființarea a șase instituții inutile care consumă anual milioane de euro din bani publici, fără să producă rezultate concrete. PSD și AUR au format un nou scut politic, de această dată pentru menținerea unor privilegiați în funcții publice.

Ieri, în Comisia economică, am văzut gimnastica procedurală făcută de aceeași alianță, setată să respingă inițiativa USR de a include țigările electronice și vaporizatoarele în legislația antifumat. După ce proiectul a trecut la vot, aceeași majoritate a reluat procedura până ce rezultatul a ieșit „cum trebuia”.

Realitatea din Parlament este clară: cei care se prezintă drept „antisistem” votează cot la cot cu principalul partid al sistemului pe care pretind că-l combat. Retorica lor poate fi diferită, voturile lor spun însă aceeași poveste.

Mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, domnule senator.

Invit la microfon pe doamna senator Dorina Barcari, în locul doamnei Cerva. *(Discuții.)*

Se pregătește doamna senator Andra Bică.

Doamna Dorina Barcari:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Declarație politică.

„Noua lege a salarizării nu poate fi construită fără cei care țin statul român în funcțiune! Importanța consultării sindicatelor și a profesioniștilor din sectorul public”.

Domnule președinte și stimați colegi parlamentari,

În această perioadă asistăm la una dintre cele mai importante dezbateri privind viitorul administrației publice și al serviciilor publice, al întregului sistem public, dar și privat din România: elaborarea unei noi legi organice a salarizării unitare.

Este un moment care ar trebui să reprezinte o oportunitate pentru corectarea nedreptăților acumulate în ultimii ani, pentru eliminarea discrepanțelor salariale și pentru construirea unui sistem echitabil, predictibil și sustenabil.

Din păcate, există riscul ca această reformă să fie concepută în birourile ministerelor, departe de realitatea celor care lucrează zi de zi în școli, spitale, primării, instituții de ordine și siguranță publică, servicii sociale, puținele întreprinderi de stat și alte structuri ale statului.

Există o întrebare legitimă pe care milioane de români o adresează astăzi clasei politice: cine stabilește, de fapt, valoarea muncii lor? O fac cei care cunosc realitatea din spitale, școli, primării și instituții publice sau o fac experți care privesc sistemul exclusiv prin prisma unor tabele și indicatori economici?

Experiența ultimilor ani ne-a demonstrat că politicile publice construite fără consultarea celor direct implicați sunt sortite eșecului. Nicio reformă nu poate fi durabilă dacă nu beneficiază de încrederea celor care trebuie să o respecte și să o aplice. Iar încrederea nu se obține prin comunicate de presă și conferințe, ci prin dialog real, implicare directă în domeniul respectiv, respect reciproc și disponibilitatea de a asculta argumentele celor direct implicați în munca respectivă.

De aceea, consider că noua lege a salarizării nu poate fi elaborată fără consultarea reală a sindicatelor și a profesioniștilor din sectorul public și din toate domeniile economice românești și fără respectarea drepturilor constituționale ale condițiilor și cerințelor de muncă.

Spun „consultare reală”, nu „simulări de dialog”, nu întâlniri formale bifate pentru a îndeplini o procedură administrativă și nu decizii deja luate, prezentate ulterior în mod fals ca rezultatul unor dezbateri de către persoane care nu au nicio implicare în domeniu.

În același timp, trebuie să recunoaștem că în sectorul public există categorii profesionale care au acumulat frustrări legitime de-a lungul anilor. Sunt angajați care au văzut cum responsabilitățile lor au crescut constant, în timp ce recunoașterea financiară a rămas mult în urmă.

Sunt profesioniști care au investit în formare, în perfecționare și în dezvoltarea competențelor lor, fără ca acest efort să fie reflectat în mod corespunzător în nivelul de salarizare. În plus, sunt condiționați în viața profesională, fără să se țină cont de sacrificiile materiale. Această stare de nemulțumire nu trebuie ignorată și nici tratată cu superioritate. Ea reprezintă un sistem de alarmă privind modul în care statul își tratează propriii angajați, iar un stat care nu-și respectă profesioniștii riscă să-i piardă. Mai mult decât atât, noua lege a salarizării trebuie să reprezinte un instrument de stabilitate socială.

Într-o perioadă marcată de inflație, de creșterea costurilor de trai și de incertitudini economice, angajații din sectorul public au nevoie de siguranță și predictibilitate. Ei trebuie să știe că regulile nu se schimbă de la un an la altul, că drepturile câștigate sunt respectate și, mai ales, că evoluția profesională este însoțită de o evoluție salarială corectă.

Fără această predictibilitate, vom continua să asistăm la plecarea specialiștilor din sistemele publice și din țară și la dificultăți tot mai mari în angajarea noilor generații de profesioniști, esențiale pentru funcționarea statului.

Dacă vrem o administrație eficientă, servicii publice și societăți de stat de calitate pentru toți cetățenii, indiferent unde locuiesc, atunci noua lege a salarizării trebuie să țină cont și de aceste

dezechilibre teritoriale. România nu înseamnă doar marile orașe și instituții centrale. România înseamnă și comunitățile mici care au dreptul la servicii publice și societăți de stat funcționale și profesioniste.

De asemenea, cred că este momentul să discutăm deschis despre respectul datorat muncii în slujba statului. În ultimii ani, s-a creat, uneori, în mod nedrept, o imagine generalizată conform căreia toți angajații din sectorul public ar beneficia de privilegii. Realitatea este mult mai complexă. În spatele multor funcții publice se află oameni care își fac datoria cu profesionalism, care lucrează sub presiune și care contribuie în mod esențial la funcționarea societății.

Nu putem ignora nici realitatea administrației locale. În multe primării din țară, în special în comunitățile mici și rurale, există dificultăți majore în recrutarea și păstrarea personalului calificat. Specialiștii aleg adesea sectorul privat sau migrează către centre urbane mari, unde perspectivele salariale sunt mai atractive.

Prea des, în ultimii ani, am asistat la situații în care guvernele au anunțat reforme importante, fără a asculta vocea celor afectați direct de acestea. Rezultatul a fost aproape întotdeauna același: nemulțumiri, proteste, blocaje instituționale și o neîncredere tot mai mare în capacitatea statului de a adopta politici publice juste, situații de care reprezentanții Guvernului nu au ținut cont niciodată.

Astăzi, când discutăm despre salarizarea în sectorul public, trebuie să înțelegem că nu vorbim doar despre cifre într-un tabel bugetar. Vorbim despre oameni. Vorbim despre profesori care formează generațiile viitoare. Vorbim despre medici și asistenți medicali care salvează vieți. Vorbim despre polițiști, pompieri și militari care asigură siguranța cetățenilor. Vorbim despre funcționari publici care mențin în funcție administrația locală și centrală. Vorbim despre specialiști, fără de care statul român nu și-ar putea îndeplini atribuțiile fundamentale.

Acești oameni cunosc cel mai bine problemele sistemului. Ei știu unde există inechități, ei știu unde responsabilitățile sunt mari, iar salarizarea insuficientă. Ei știu unde legislația actuală produce frustrări și unde apar blocaje în recrutarea și păstrarea personalului calificat.

Din acest motiv, excluderea lor din procesul de elaborare a noii legi a salarizării ar reprezenta nu doar o greșeală administrativă, ci o eroare strategică națională. România se confruntă deja cu deficit major de personal în numeroase domenii esențiale.

În sistemul medical lipsesc mii de specialiști. În educație există dificultăți tot mai mari în atragerea tinerilor către cariera didactică. În administrația publică locală, mai ales în comunitățile mici și mijlocii, recrutarea personalului calificat devine o provocare tot mai mare. În domeniul ordinii publice și al apărării, deficitul de personal este recunoscut inclusiv de instituțiile statului. În aceste condiții, orice lege a salarizării care ignoră vocea profesioniștilor și încalcă drepturi constituționale, riscă să agraveze problemele pe care pretinde că le rezolvă.

Stimați colegi parlamentari,

Sindicatul nu sunt adversarii statului. Ele reprezintă interesele legitime ale angajaților și constituie un partener indispensabil într-un proces de reformă autentică. În toate democrațiile consolidate, marile reforme sociale sunt construite prin dialog și negociere. Numai în statele care tratează cetățeanul cu superioritate, deciziile sunt impuse de sus în jos fără să se țină cont de interesele celor care formează marea masă a celor care susțin sistemul permanent de asigurări sociale.

Din păcate, în România ultimelor decenii am văzut prea multe exemple în care cei aflați la putere au confundat consultarea publică cu o simplă formalitate. S-au organizat dezbateri, fără consecințe reale. S-au colectat puncte de vedere care nu au fost luate în considerație. S-au făcut promisiuni care au fost ulterior abandonate. Toate acestea au contribuit la deteriorarea încrederii dintre stat și cetățean.

Noua lege a salarizării trebuie să fie diferită. Ea trebuie să fie rezultatul unui dialog sincer între Guvern, Parlament, sindicate și organizațiile profesionale, care să ajungă la un numitor comun și al respectării muncii cetățeanului român în țara lui.

Nu pentru că acest lucru este cerut de proceduri administrative sau de recomandări europene, ci pentru că este singura modalitate de a construi un sistem funcțional și legitim, în centrul căruia există un singur reper – cetățeanul român.

În același timp, trebuie să recunoaștem că există diferențe semnificative între realitățile diferitelor categorii profesionale. Nu putem trata la fel toate domeniile și toate instituțiile. Un profesor dintr-o școală rurală se confruntă cu provocări diferite față de un funcționar din administrația centrală. Un medic dintr-un spital județean are alte responsabilități decât un angajat dintr-o instituție administrativă. Un pompier care intervine în situații de risc major nu poate fi evaluat după aceleași criterii ca un angajat care desfășoară activități exclusiv de birou.

Tocmai de aceea, consultarea profesioniștilor este esențială pentru identificarea unor soluții adaptate realității din teren, astfel încât să fie tratate corect drepturile generale și drepturile specifice fiecărui domeniu și funcții. Mai mult decât atât, noua lege trebuie să răspundă unei așteptări fundamentale a societății românești: eliminarea inechităților și a privilegiilor. Românii s-au săturat să vadă cum anumite categorii beneficiază de avantaje disproporționate, în timp ce altele, deși desfășoară activități esențiale pentru funcționarea statului, rămân în urmă.

O salarizare echitabilă nu înseamnă uniformizare, dar nici abuz de putere. Înseamnă respectarea principiilor de responsabilitate, competență, risc profesional și importanță socială a muncii depuse. Aceste principii nu pot fi stabilite exclusiv de către decidenții politici sau, în plan local, de către cei investiți în funcții decizionale, cum sunt multe cazuri la ora actuală. Ele trebuie să discute... ele trebuie să fie discutate împreună cu cei care cunosc sistemul din interior.

În ultimii ani, am auzit frecvent discursuri despre reforma statului, dar nu putem reforma statul împotriva oamenilor care îl servesc. Nu putem construi instituții performante, ignorând experiența celor care lucrează în ele. Nu putem pretinde că modernizăm administrația, în timp ce refuzăm dialogul cu cei care îi cunosc problemele reale.

Noua lege a salarizării trebuie să fie mai mult decât un document tehnic negociat între ministere și instituții financiare. Ea trebuie să fie un contract de încredere între stat și propriii săi angajați. Pentru că în spatele fiecărei funcții există un om. În spatele fiecărui salariu există o familie, iar în spatele fiecărei instituții funcționale există profesioniști care și-au dedicat viața servirii interesului public.

De aceea, fac un apel către Guvern să renunțe la abordările birocratice și să deschidă un dialog autentic cu sindicatele și organizațiile profesionale din toate domeniile sectorului public și privat și, în același timp, să respecte drepturile fundamentale ale cetățenilor unui stat democratic constituțional.

O lege a salarizării construită fără cei care muncesc în sistem va genera noi conflicte și noi nedreptăți. O lege a salarizării construită împreună cu ei și în interesul lor, având la bază Legea fundamentală, poate deveni baza organică a unui stat echitabil, eficient și respectat de cetățeni. România are nevoie de reforme. Dar are nevoie de reforme făcute împreună cu românii, pentru români, nu împotriva lor și a echilibrului și siguranței statului român.

Vă mulțumesc.

Senator Barcari, Circumscripția nr.8 Brașov, Partidul AUR

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, doamna senator.

Vă recomand ca declarațiile viitoare să fie ceva mai scurte, pentru că afectați din timpul colegilor. Foarte lungă a fost. Da.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Andra Bică.

Se pregătește doamna senator... numai un pic, Rodica Cușnir.

Doamna Andra Bică:

Domnule președinte de ședință,

Doamnelor și domnilor senatori,

Titlul declarației politice de astăzi este „Tranziția verde nu se face cu prețul pământului românesc!”.

În dezbateră publică din ultimii ani, tot mai des ni se spune că România trebuie să accelereze tranziția energetică și să-și respecte jaloanele din PNRR, să răspundă exigențelor REPowerEU și să valorifice rapid orice resursă disponibilă pentru dezvoltarea producției de energie din surse regenerabile. Toate acestea sunt obiective legitime. Nimeni nu contestă nevoia de modernizare, de reducere a dependenței de combustibili fosili și de adaptare la noile realități economice și climatice.

Dar există o întrebare esențială pe care actualii guvernați nu au voie să o ocolească: în ce mod facem această tranziție și cine plătește, în realitate, costul ei?

România are nevoie de energie verde, de investiții și de modernizare. Dar această tranziție nu poate fi făcută oricum, pe repede înainte, fără transparență și fără respect față de agricultură, fermieri și comunități locale.

În contextul dezbaterii privind Propunerea legislativă L347/2026, care vizează utilizarea unor terenuri aflate în administrația domeniilor statului pentru investiții în surse regenerabile, trebuie să spunem clar: Partidul Social Democrat susține energia verde, dar nu acceptă ca aceasta să devină un pretext pentru slăbirea agriculturii românești sau pentru folosirea netransparentă a terenurilor statului.

Pământul românesc nu este o simplă resursă administrativă. El înseamnă hrană, muncă, identitate locală și siguranță pentru generațiile viitoare. Ca senator PSD de Vâlcea, cunosc importanța comunităților rurale, a agriculturii, pomiculturii, viticulturii și a economiei locale. Pentru oamenii din aceste comunități, terenul nu este doar o suprafață într-un registru, ci baza dezvoltării și a sustenabilității.

De aceea, cerem garanții ferme.

- În primul rând, terenurile vizate trebuie să fie delimitate strict, public și verificabil. Nu putem accepta formule generale cu „terenuri degradate”, fără expertize clare și criterii obiective.

- În al doilea rând, comunitățile locale trebuie consultate real. Primarii, consiliile locale, fermierii și cetățenii trebuie să știe ce se decide, ce se construiește și ce beneficii concrete vor avea.

- În al treilea rând, beneficiul public trebuie să fie clar: energie mai accesibilă, locuri de muncă, venituri publice și investiții locale. Statul nu poate pune la dispoziție resurse publice fără ca românii să vadă câștigul real.

- În al patrulea rând, securitatea energetică nu trebuie pusă în opoziție cu securitatea alimentară. România are nevoie și de energie curată și de agricultură puternică.

Aceasta este viziunea social-democrată: dezvoltare, dar nu în detrimentul oamenilor. Investiții, dar nu fără reguli. Tranziție verde, dar nu fără dreptate socială și respect față de interesul național. România nu trebuie să aleagă între energie și agricultură. Trebuie să le pună în echilibru.

Cer Guvernului și autorităților competente să trateze această temă cu responsabilitate, să consulte fermierii și comunitățile locale și să se asigure că orice proiect de energie regenerabilă realizat pe terenuri ale statului aduce beneficii reale României.

Eu, ca parlamentar de Vâlcea, voi susține întotdeauna modernizarea țării, dar o modernizare echilibrată, transparentă și în folosul oamenilor.

Pentru că pământul românesc nu este de sacrificat. Este de protejat, de valorificat și de lăsat moștenire generațiilor viitoare.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Andra Bică, senator PSD de Vâlcea, Circumscripția nr.40

Mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Rodica Cușnir.

Se pregătește domnul senator Ștefan Pălărie.

Doamna Rodica Cușnir:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Declarație politică.

„Bucovina are nevoie de infrastructură modernă pentru a-și valorifica întregul potențial”.

Doamnelor și domnilor,

Stimați colegi,

Județul Suceava și întreaga regiune a Bucovinei au așteptat prea mult timp conectarea la infrastructura rutieră modernă a României. Pentru cetățenii din această parte a țării, Autostrada A7 este un proiect de investiții, o necesitate pentru dezvoltare, pentru locuri de muncă, pentru siguranța rutieră și pentru reducerea decalajelor economice dintre regiuni.

Semnarea contractelor pentru tronsonul Pașcani – Suceava reprezintă un pas important și o veste așteptată de întreaga comunitate. Cu toate acestea, existența ultimilor ani ne determină să privim cu responsabilitate și vigilență fiecare etapă a implementării. Sucevenii nu mai au nevoie de promisiuni, ci de termene respectate, de șantiere deschise și de lucrări executate la timp.

Astăzi, transmit un apel ferm către Guvernul României, către Ministerul Transporturilor și către toate instituțiile implicate în implementarea acestui proiect strategic. Autostrada A7 trebuie să rămână o prioritate națională.

Orice întârziere în realizarea acestei investiții înseamnă oportunități pierdute pentru județul Suceava. Înseamnă investiții care aleg alte regiuni, costuri suplimentare pentru mediul de afaceri, timp pierdut pentru cetățeni și șanse mai puține pentru dezvoltarea comunităților locale.

Bucovina are un potențial economic remarcabil. Avem antreprenori competitivi, un sector agricol puternic, o industrie în dezvoltare și unul din cele mai importante potențiale turistice ale României. Pentru ca toate acestea să se transforme în prosperitate și bunăstare pentru oameni este nevoie de infrastructură modernă și de conexiuni rapide cu restul țării și cu Europa.

În egală măsură, este esențial ca proiectul să nu se oprească la Suceava. Dezvoltarea tronsonului până la Siret și conectarea la frontiera cu Ucraina trebuie să rămână un obiectiv strategic al statului român, cu atât mai mult în actualul context regional și european.

Fac apel la factorii de decizie să monitorizeze permanent stadiul lucrărilor, să elimine blocajele administrative și să asigure resursele financiare necesare, astfel încât termenele asumate să fie respectate.

Autostrada A7 trebuie să devină un exemplu de proiect realizat la timp, nu încă o promisiune amânată. De ritmul în care vom construi această autostradă depinde, în mare măsură, viitorul economic al Bucovinei pentru următoarele decenii.

Vă mulțumesc.

Senator Rodica Cușnir, ales în Circumscripția electorală nr.35 Suceava

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc și eu, doamna senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Ștefan Pălărie. V-am anunțat dinainte.

Se pregătește domnul senator Corneliu Negru.

Domnul Ștefan Pălărie:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Stimate colege,

Stimați colegi,

Titlul declarației politice de astăzi este simplu: „PSD și-a regăsit caviarul roșu din carnet!”.

Dragi colegi,

De câte ori liderii PSD caută prin cutiile de pantofi, pe lângă curioase sume de bani, găsesc acolo și multă aroganță.

De la „Năstase – șase case” până astăzi, istoria PSD se întâlnește cu boieria sfidătoare, în mod repetat. Le este imposibil să o rateze. Îl cunoaștem pe celebrul suspin, secretarul general PSD, Claudiu Manda, care a spus recent că „Vrem să trăim și noi cei săraci”. Halal sărăcie!

Deunăzi, i s-a alăturat domnului Simonis, prietenul lui Grindeanu de la Timiș, Simonis, care face critica vestimentară a politicianilor ce nu se încălță cu pantofii de mii de euro și tot un domn Simonis de atât de mult prost gust, încât echivalează eleganța cu portofelul gros, plin de euro.

Aș trece cu vederea aceste scame care se tot adună în patrimoniul PSD, dacă n-ar fi gura lor plină, zi de zi, de „politică pentru oameni” și de sforăitoare „responsabilitate” pe care o cer altora în a-și mai da niște pensii sau 100 de lei la salariu unor oameni nevoiași.

La fel ca în comediile optzeciste, când impostorii strigau „Ce avem noi aici?”, atunci când erau prinși cu mâța în sac, atunci când PSD bagă mâna până la cot în bugetele de stat, mai lasă să se înțeleagă

că pe lângă pantofii de lux și ceasuri – știe domnul Grindeanu la ce mă refer – o să mai pice pe lângă și niște mărunțiș din Guvern și pentru poporul pentru care suspină teatral.

Și acum ajung la zi. E destul de transparent că ceea ce ne propune PSD este încă o încercare de a păcăli românii cu așa-zișii tehnocrați validați de la sediul din Kiseleff. Ei vor să fie la putere, să continue să conducă România din lux, prin interpuși, și tot ei, din partea cealaltă, să strige că ce rău o duc românii, săracii.

Îmi imaginez că așa s-au obișnuit, dar e cazul să pună și să punem cu toții frână la aroganță și oportunistul acesta de caviar. La fel ca în alt celebru slogan nouăzecist, care trădează pedigreeul acestui partid, PSD vrea să continue să fie „aproape de oameni, dar cu mâna în buzunarul lor”.

USR cere asumare: PSD, dacă vrea să guverneze, să o facă la vedere și să arate ce poate, să explice de unde dă acei bani din buget, fără să tipărească bani din aer și fără să zornăie bijuteriile din buzunare. Să arate că poate face economie și ordine în finanțe, nu doar să împrăștie banii luați din taxe, de la cei sărmani, către propriii primari. Să arate că face creștere economică, dar nu pe caiet, ca la birt, pe datorie. Și pe cât posibil, cu aurul și produsele de lux să fie purtate mai discret.

Vă mulțumesc.

Am fost senator Pălărie... sunt senator Pălărie, Circumscripția electorală nr.42 București.

Mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Corneliu Negru.

Se pregătește domnul senator Ciprian-Constantin Iacob.

Domnul Corneliu Negru:

Mulțumesc, domnule președinte.

Declarație politică.

„Nicușor Dan își calcă promisiunile în picioare. Desemnarea lui Eugen Tomac este o sfidare la adresa românilor”.

Domnule președinte,

Stimați colegi senatori,

Odată cu desemnarea lui Eugen Tomac pentru formarea viitorului Guvern, Nicușor Dan a reușit performanța de a-și contrazice propria promisiune, înainte ca Guvernul să treacă testul votului de încredere.

După căderea Guvernului condus de Ilie Bolojan, Nicușor Dan a vorbit despre nevoia ca vechea coaliție să continue, cu exact aceleași partide care au format vechiul Guvern. Ulterior, motivând în felul său că partidele respective nu se înțeleg să formeze împreună un nou Guvern, Nicușor Dan a desemnat

un premier din afara arcului parlamentar, anulând voința populară, care a trimis în Parlament partide ce au în spate voturile cetățenilor. Cum poate fi catalogată această practică? Ce putem suspecta la Nicușor Dan? Incapacitate, șiretenie, desconsiderarea voinței cetățenilor sau un nou mod de a face politică, cu direcție evidentă spre autoritarism?

Această încercare de a vinde opiniei publice un lider de partid drept expert neutru nu este doar o exagerare, este o insultă la adresa inteligenței alegătorilor. Românii nu au nevoie de jocuri de imagine și de etichete lipite artificial pe oamenii politici. Românii au nevoie de sinceritate și de competență.

Mai grav este că România se confruntă cu probleme economice serioase: deficite uriașe, datoriile în creștere, investiții întârziate și o presiune tot mai mare asupra mediului privat. Într-un asemenea context, țara are nevoie de un premier cu o autoritate incontestabilă. Ce recomandă însă candidatura lui Eugen Tomac pentru această misiune? Răspunsul este simplu: nimic. Dar cea mai mare problemă este una de legitimitate democratică.

Eugen Tomac conduce un partid care a fost respins de electorat la alegerile parlamentare din 2024. Partidul Mișcarea Populară a rămas în afara Parlamentului după ce a obținut un rezultat marginal, chiar derizoriu, de 1%. Așadar, alegătorii au avut ocazia să se pronunțe asupra Partidului Mișcarea Populară și au decis că formațiunea nu merită reprezentare parlamentară.

Ce mesaj primesc însă milioanele de români care au mers la vot? Că opțiunea lor contează doar atunci când este convenabilă pentru cei aflați la putere? Că un partid care nu intră în Parlament poate ajunge totuși să dea premierul țării? Că rezultatul alegerilor este doar o formalitate fără consecințe reale?

Desemnarea lui Eugen Tomac transmite exact acest mesaj toxic: votul cetățenilor este secundar, iar adevăratele decizii se iau în cercuri restrânse, departe de urne și de voința populară.

Pentru Nicușor Dan, această alegere reprezintă o uriașă problemă de credibilitate. Un politician care livrează un șef de partid neparlamentar demonstrează că între discurs și realitate există o prăpastie. Un președinte care vorbește despre respectarea democrației, dar promovează în fruntea Guvernului liderul unei formațiuni fără reprezentare parlamentară, riscă să alimenteze exact neîncrederea în instituții, neîncredere pe care pretinde că o combate.

În loc să ofere o soluție la criza politică, Nicușor Dan creează una nouă. În loc să aducă stabilitate, el adâncește sentimentul că regulile sunt aplicate selectiv. Iar în loc să respecte verdictul dat de români la urne, el transmite că acesta poate fi ocolit atunci când interesele politice o cer.

De aceea, desemnarea lui Eugen Tomac nu poate fi prezentată drept un act de responsabilitate. Pentru mulți observatori și alegători, ea apare mai degrabă ca o demonstrație de inconsecvență politică, de dispreț față de votul popular și de abandonare a promisiunilor făcute în fața cetățenilor. România are nevoie de soluții credibile și legitime, nu de artificii politice, ambalate sub eticheta falsă a tehnocrației.

În calitate de senator al României, având în vedere această atitudine de iresponsabilitate politică, de încălcare gravă a prevederilor Constituției, consider că se impune demararea procedurilor constituționale de suspendare din funcția de președinte al României a lui Nicușor Dan.

România mai presus de toate!

Vă mulțumesc.

Senator Corneliu Negru, Grup parlamentar AUR, Circumscripția electorală nr.41 Vrancea

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Ciprian Constantin Iacob.

Se pregătește domnul senator Răzvan-Paul Anghel.

Domnul Constantin-Ciprian Iacob:

Vă mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Interpelarea mea de astăzi se adresează prim-ministrului interimar, Ilie Bolojan.

Obiectul interpelării: „Incidentul de securitate produs în Portul Constanța, în data de 5 iunie 2026, prin pătrunderea și detonarea unei drone maritime de tipul celor folosite în războiul din Ucraina”

Domnule prim-ministru interimar,

Vineri, 5 iunie 2026, România a fost pusă în fața unui incident de securitate de o gravitate excepțională: o dronă maritimă încărcată cu explozibil a ajuns în Portul Constanța, în zona danei 78, și s-a detonat în interiorul uneia dintre cele mai importante infrastructuri strategice ale statului român, chiar în apropierea unei baze americane militare NATO.

Nu vorbim despre o ipoteză, despre o speculație sau despre o temă abstractă. Vorbim despre un fapt concret: o dronă militară, aparținând unei categorii de armament folosită în conflictul din Ucraina, a pătruns în zona portuară românească și a explodat pe teritoriul României.

Portul Constanța nu este un spațiu oarecare. Este una dintre cele mai importante infrastructuri critice ale României, un nod economic, energetic, comercial și strategic, esențial pentru securitatea națională. Distrugerea sau afectarea gravă a Portului Constanța ar însemna o lovitură devastatoare pentru economia României, pentru lanțurile logistice, pentru comerțul exterior, pentru aprovizionarea și pentru credibilitatea statului român în regiunea Mării Negre.

Mai mult, zona portuară este o zonă cu risc tehnologic major, în care există terminale petroliere, rezervoare de combustibil, instalații industriale, depozite, fluxuri comerciale cu substanțe reglementate și infrastructură critică. Experiența tragică a exploziei din Beirut, din anul 2020, a arătat lumii întregi că prezența unor cantități mari de substanțe periculoase într-o zonă portuară poate transforma un incident de securitate într-o catastrofă națională.

Din informațiile publice comunicate până în prezent de către autorități, drona a fost descoperită întâmplător de doi oameni aflați în port, iar detonarea s-a produs în jurul orei 10.26.

Dacă această dronă a fost scăpată de sub control, cum s-a cunoscut momentul probabil al detonării? Cine a transmis aceste informații? Care a fost transparența? Către cine? Prin ce canal instituțional? Ce autoritate română a confirmat sau verificat această informație?

Dacă drona a derivat, cum se explică faptul că a ajuns tocmai în interiorul Portului Constanța, într-o zonă sensibilă, în apropierea unor obiective de importanță strategică? Dacă nu s-ar fi agățat de balize sau de acele plutitoare, unde ar fi ajuns? Cum ar fi fost traseul ei probabil? Existau riscuri ca aceasta să ajungă în zona terminalelor petroliere, a depozitelor de combustibil, a instalațiilor industriale sau a altor zone cu risc major?

În spațiul public au apărut informații potrivit cărora drona ar fi de tip MAGURA sau similară cu acest tip de dronă militară, utilizată în conflictul din Ucraina. Aceste platforme sunt concepute pentru lovituri asupra unor ținte navale și pot transporta încărcătură explozibilă semnificativă. Tocmai de aceea, statul român trebuie să explice transparent ce tip de dronă a fost, ce încărcătură avea, ce sistem de ghidaj utiliza, ce date puteau fi recuperate de pe ea și dacă distrugerea ei a implicat sau nu stabilirea traseului, a coordonatelor și a eventualelor ținte.

România este stat membru NATO. Spațiul său terestru, aerian și maritim nu poate fi tratat ca o zonă tampon sau ca un spațiu de eroare sau un teren de trasare a consecințelor războiului din vecinătate.

Dreptul Ucrainei la apărare este un drept legitim, dar acest drept nu poate justifica punerea în pericol a cetățenilor români, a infrastructurii critice românești și a securității naționale a României. Solidaritatea nu anulează suveranitatea. Sprijinul nu înseamnă tăcere. Buna vecinătate nu înseamnă acceptarea unor riscuri majore fără explicații, fără asumare și fără garanții ferme că asemenea incidente nu se vor repeta.

Într-un incident asemănător produs în Grecia, autoritățile elene au cerut explicații ferme și au transmis o poziție diplomatică oficială către Kiev. România, în schimb, pare să fi preferat o reacție prudentă până la pasivitate, deși incidentul de la Constanța s-a produs în interiorul celui mai important port al țării.

Această atitudine ridică o problemă de demnitate națională și de autoritate a statului român. România nu poate fi tratată ca un stat care doar constată, evacuează, limitează pagubele și apoi tace.

Având în vedere cele de mai sus, vă solicit, domnule ministru interimar, să răspundeți punctual la următoarele întrebări:

- La ce oră exactă a fost informat Ministerul Apărării Naționale despre prezența unei drone maritime în portul Constanța și care a fost instituția care a transmis această informație?

- Cine a identificat inițial drona, prin ce mijloace a fost aceasta observată?
- Confirmați că drona a fost observată în zona danei 78? Care este distanța exactă dintre locul detonării și terminalele petroliere, depozitele de combustibil, instalațiile industriale sau alte obiective încadrate ca infrastructură critică?
- Ce tip de dronă a fost implicată în incident? Confirmați sau infirmați că este vorba de o dronă de tip MAGURA V5 sau V7 sau o platformă similară?
- Care erau dimensiunile reale ale dronei, încărcătura explozivă estimată și raza potențială de distrugere în cazul unei detonări necontrolate?
- Ce sisteme de supraveghere, scanare, radar, senzori portuari, mijloace ale Forțelor Navale, ale Gărzii de Coastă sau ale altor instituții au detectat sau nu au detectat această dronă înainte ca ea să ajungă în port?
- Dacă sistemele existente nu au detectat drona în timp util, care este explicația tehnică și operațională? Cine răspunde pentru această vulnerabilitate?
- Dacă drona a fost detectată, de ce nu a fost neutralizată înainte de a ajunge în zona portuară sau într-un perimetru sigur, în afara Portului Constanța?
- De ce s-a ajuns la detonarea dronei în interiorul Portului Constanța și nu la remorcarea, izolarea sau neutralizarea ei într-o zonă fără risc pentru infrastructura critică?
- Cine a luat decizia privind modul de gestionare a dronei înainte de detonare? A fost o decizie a MAPN, a MAI, a autorităților portuare, a Parchetului, a SRI sau a unei structuri operative interinstituționale?
- Au existat informații transmise de partea ucraineană privind modul probabil al detonării? Dacă da, când au fost primite, ce conțineau și cum se explică faptul că momentul detonării putea fi cunoscut, în condițiile în care s-a susținut public că drona fusese pierdută de sub control?
- Au fost solicitate Ucrainei date tehnice complete privind drona, misiunea acesteia, traseul inițial, momentul pierderii controlului, coordonatele încărcate și mecanismul detonării?
- A fost analizată posibilitatea ca drona să fi avut încărcate coordonate sau trasee care vizau zone din Portul Constanța, inclusiv terminale petroliere, depozite de combustibil, instalații industriale sau alte puncte critice?
- Dacă drona nu ar fi fost detonată, existau posibilități tehnice de recuperare a datelor de navigație, a traseului, a comunicațiilor care au coordonat programul acesteia? Prin distrugerea acesteia s-au pierdut probe relevante?
- Care este stadiul anchetei desfășurate de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța și ce date putea comunica Ministerul Apărării Naționale fără afectarea anchetei?

- A cerut Guvernul României, prin Ministerul Apărării Naționale sau prin Ministerul Afacerilor de Externe, explicații oficiale Ucrainei pentru acest incident? Dacă da, când și sub ce formă?

- A fost transmisă o notă diplomatică oficială către Ucraina? Dacă nu, de ce România nu a procedat, cel puțin, la fel de ferm precum Grecia într-un incident similar?

- A primit România scuze oficiale, explicații tehnice, garanții operaționale sau angajamente scrise din partea Ucrainei?

- Au fost informați NATO despre incident? Dacă da, când, prin ce canale și ce tip de consultări au avut loc?

- Ce măsuri concrete dispuneți pentru creșterea capacității de detecție, interceptare și neutralizare a dronelor maritime în zona Portului Constanța și în zona economică strategică a României de la Marea Neagră?

- Există în prezent o procedură clară, aplicabilă imediat, pentru situații în care o dronă maritimă încărcată cu explozibil pătrunde în apele române sau în proximitatea unei infrastructuri critice?

- Când va fi prezentat Parlamentului României un raport complet privind vulnerabilitățile constatate în urma acestui incident și măsurile dispuse pentru apărarea Portului Constanța?

Domnule ministru,

Incidentul din 5 iunie 2026 nu poate fi tratat ca un simplu eveniment tehnic, încheiat fericit pentru că nu au existat victime. Faptul că nu au existat victime nu înseamnă că statul român a funcționat impecabil. Înseamnă că România a avut noroc, iar securitatea națională nu se bazează pe noroc.

Portul Constanța este o infrastructură vitală. Cetățenii români au dreptul să știe dacă statul îi poate apăra. Parlamentul are obligația să ceară răspunsuri. Ministerul Apărării Naționale are obligația să le ofere.

Solicit răspuns scris, punctual, la fiecare întrebare formulată.

Cu deosebit respect, Constantin-Ciprian Iacob, senator în Circumscripția nr.16 Dâmbovița.

Vă mulțumesc.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Răzvan-Paul Anghel.

Se pregătește domnul senator Nicolae Vlahu.

Domnul Razvan-Paul Anghel:

Vă mulțumesc.

Titlul declarației politice de astăzi: „PSD vrea să rămână stăpân pe robinetul cu bani și cu portavocea în opoziție”.

Domnule președinte de ședință,

Stimați colegi,

Discutăm zilele acestea despre viitorul Guvern. Avem un premier desemnat și deja se vehiculează nume pentru ministere. Dar dincolo de nume și de oameni, există o întrebare politică la care trebuie să răspundem cu sinceritate: cine va susține cu adevărat reformele începute în ultimul an și cine încearcă să le oprească? Pentru că nu putem ignora realitatea.

Guvernul Bolojan nu a căzut printr-un accident politic. A fost dat jos prin votul comun al PSD și AUR. Aceeași majoritate care, de obicei, săptămânal, în Parlament, se coalizează pentru a bloca reforme și pentru a proteja vechile rețele de influență.

Dacă PSD și AUR au găsit această majoritate și o folosesc constant, atunci cel mai corect ar fi să-și asume și guvernarea. Să-și asume toate deciziile. Să răspundă în fața românilor pentru ceea ce fac.

În schimb, vedem altceva. PSD încearcă să construiască un sistem în care să controleze puterea fără să-și asume responsabilitatea.

Nu vor să fie la finanțe când trebuie continuate măsurile pentru reducerea deficitului. Nu vor să fie nici la muncă, pentru că vine legea salarizării. În schimb, vor ministere cu bani și putere. Vor transporturi, dezvoltare și agricultură.

Nu vor să fie în prima linie când trebuie luate decizii dificile. Dar vor să rămână aproape de butoanele care împart bani și influență. Vor să decidă unde merg banii, fără să își asume costurile politice. Este vechea rețetă PSD, să stea cu mâna pe robinetul cu bani și cu portavocea în opoziție.

Din punctul nostru de vedere, cel mai firesc era ca miniștrii care au demonstrat rezultate, să continue munca începută. Miniștrii USR au arătat că se pot face reforme reale. Au deschis sisteme închise. Au început să curețe zone pe care ani întregi nimeni nu a avut curajul să le atingă. Tocmai de aceea au devenit ținte.

Dar PSD vrea altceva. Vedem o încercare evidentă de a replica modelul din perioada Guvernului Cioloș. Atunci, PSD a preferat să se retragă, să lase pe alții să administreze problemele făcute de ei și să adune ulterior capital politic din nemulțumirile inevitabile. Doar că România anului 2026 nu mai este România anului 2016.

PSD pare să nu înțeleagă că, de această dată, ei nu vor capitaliza nemulțumirea oamenilor. Există deja forțe extremiste care abia așteaptă să facă asta.

Cu fiecare calcul cinic, cu fiecare încercare de a evita responsabilitatea, PSD nu se întărește pe sine, ci legitimează și alimentează exact forțele radicale care le vor veni de hac la următoarele alegeri.

România are nevoie de un guvern care să-și asume deciziile, nu de un sistem în care un partid controlează puterea din umbră și mimează opoziția la televizor, iar cei care au dat jos un cabinet pentru că făcea reforme nu pot pretinde astăzi că sunt garanții continuării reformelor. E absurd.

Vă mulțumesc.

Senator Razvan-Paul Anghel, Circumscripția nr.2 Arad

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Nicolae Vlahu.

Se pregătește domnul senator Valentin Roman. *(Discuții.)*

Domnul Nicolae Vlahu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Titlul declarației mele de astăzi: „La Constanța, Dumnezeu a fost ministrul apărării!”.

Este încă fierbinte situația de la Constanța, generată de explozia dronei ucrainene în port. Se pare că, la nivelul Guvernului, nu este pe deplin conștientizată gravitatea situației. Se permite așternerea prafului peste o situație cu implicații extreme.

În fapt, o dronă, aparent scăpată de sub control, pătrunde în Portul Constanța într-o zonă care ar fi trebuit să fie extrem de protejată, mai ales din cauza riscului mare de pericolozitate al mărfurilor care sunt depozitate ori se află în tranzit.

Specialiștii spun că sunt șanse extrem de mici ca o dronă maritimă să ajungă întâmplător, în derivă, fără niciun control, în acea zonă. Mass-media arată că intrarea în port nu poate fi efectuată de către un aparat aflat în derivă, din cauza unui traseu sinuos în care drona ar fi trebuit să ocolească digul de nord, iar apoi să facă un viraj important pentru a ajunge la dana 78, unde a mai efectuat încă un viraj. Toate aceste manevre „aleatorii” alimentează bănuielile legate de modul în care drona a ajuns acolo.

Dar, dincolo de acest lucru, se nasc întrebări legitime:

1. Dacă, în jurul orei 6.00 dimineața, s-a pierdut controlul asupra acestor patru drone, de ce autorităților române li s-a adus la cunoștință situația abia la ora 10.00, urmând ca detonarea să se facă la nici 30 de minute mai târziu?

2. De ce autoritățile române nu au avut nicio reacție în observarea și interceptarea dronei?

Problema care se ridică nu este aceea că drona era ucraineană sau rusească, ci faptul că a pătruns într-o zonă în care putea provoca un dezastru uriaș. Să ne amintim de explozia depozitului de azotat de amoniu din Beirut, din anul 2020. Imaginați-vă o explozie de zeci de ori mai puternică. Efect? Cea mai mare parte a Constanței rasă de pe fața pământului și zeci de mii de victime.

Ministerul Apărării Naționale trebuie să asigure efectiv apărarea țării, iar ministrului apărării, oricare ar fi el, militar sau civil, nu i se poate permite nicio greșală.

Or, incapacitatea monitorizării zonei costiere la patru ani de la începutul războiului și lipsa oricăror preocupări serioase pe această temă dovedesc, fără putință de tăgadă, nepotrivirea persoanelor în funcțiile pe care le-au ocupat în ministere.

După un asemenea eveniment, solicitarea de informații de la partea ucraineană nu mai trebuia să fie făcută de domnul Miruță, pentru că această situație trebuia să aducă demisia sa neîntârziată. Lipsa de capacitate în acest domeniu a fost demonstrată.

În apărare, scăpările de tipul acesta sunt fatale. Și dacă Dumnezeu a protejat Constanța, nu înseamnă că ministrul și-a făcut treaba.

Dacă acest lucru s-ar fi întâmplat cu un ministru de la alt partid, de câte ori i-ar fi cerut domnul Miruță demisia? A venit vremea să fie cinstit cu sine însuși și să facă ceea ce le cere altora. Să plece.

Incompetența arată lipsa capacității de a face ceea ce este necesar, dar a persevera în acest lucru este o chestiune criminală și am să vă explic de ce:

- Ministrul apărării nu trebuie să ia arma în mână pentru a apăra granița, dar are obligația să se asigure că are toate informațiile de îndată și să dispună măsuri.

- Dronei observate la ora 6.00 dimineața i s-a permis accesul până într-unul dintre punctele care ar fi trebuit să fie cel mai bine păzite. Accesul în acest punct a creat o uriașă problemă. Doar faptul că niște oameni conștiincioși au instalat un sistem de protecție împotriva poluării a făcut ca un oraș de peste 300 000 de locuitori să fie salvat. Dacă avem miniștri care nu înțeleg importanța funcției pe care o ocupă, lăsând la voia întâmplării apărarea țării, acești oameni trebuie să plece urgent.

În situația unui dezastru, la ce ar mai fi folosit demisia lui Miruță sau a Guvernului? Sunt membru în Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională din Senat și am solicitat de la Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Afacerilor Interne toate informațiile în legătură cu acest incident dramatic, pentru a vedea cum sunt apărați românii și dacă autoritățile sunt coordonate. De asemenea, am solicitat și audierea tuturor instituțiilor implicate.

Nu poți să nu observi degradingolada miniștrilor USR, faptul că aceștia se joacă la propriu cu viața românilor și cu destinul României, fără a răspunde în vreun fel. Ministrul de externe, Oana Țoiu, nu a adoptat nicio poziție. Prim-ministrul demis, Ilie Bolojan, lipsește total din peisaj. Asta arată ori o incapacitate extrem de îngrijorătoare, ori o dublă măsură prin trecerea sub tăcere a unui potențial dezastru cu zeci de mii de victime și implicații la nivel național și internațional extrem de grave.

Grecia a solicitat imperativ Ucrainei ca ostilitățile împotriva adversarilor să nu se desfășoare pe teritoriul său. Eu întreb retoric: ce au cerut doamna Țoiu, domnul Miruță, domnul Predoiu, domnul Bolojan?

Prin toate acestea, ne-au convins cu toții că nu sunt în stare să se ridice la înălțimea funcțiilor pe care le ocupă. Au pus în pericol viețile a zeci de mii de români și nu vor să răspundă față de acest act.

De data aceasta, pe Constanța a salvat-o doar Dumnezeu.

Senator AUR de Constanța, Nicolae Vlahu

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Marius-Valentin Roman.

Se pregătește domnul senator Liviu-Iulian Fodoca. *(Discuții.)*

Domnul Marius-Valentin Roman:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Stimați colegi,

Titlul declarației mele politice de astăzi este „Studentii români merită o zi care să-i celebreze”.

Dragi colegi,

În momente extrem de importante ale istoriei noastre moderne și contemporane, studenții români s-au remarcat în viața publică și politică prin mișcări și atitudini menite să contribuie la dezvoltarea țării și la apărarea democrației.

De la generația pașoptistă care, prin studenții români de la Paris, a adus în țară ideile de libertate și de egalitate, până la mișcările mai recente, precum cele din anii '90, atunci când studenți conduși de lideri precum Marian Munteanu au dat glas și fapte împotriva opresiunii, a cenzurii și a abuzurilor, istoria României a oferit numeroase exemple de generații de tineri care au demonstrat, prin curaj, sacrificiu și responsabilitate, atașamentul față de valorile naționale și față de destinul României.

Un exemplu elocvent îl reprezintă evenimentele din 13 – 15 iunie 1990, care au constituit un veritabil act de sacrificiu al unei generații de tineri ce au luptat pentru apărarea parcursului democratic al României postdecembriste.

Tinerii reprezintă viitorul și speranța unei națiuni. Ei sunt cei care, dezvoltându-se în baza principiilor și valorilor moștenite de la înaintași, contribuie la construirea unei țări și la definirea destinului acesteia.

Luând în considerare cele expuse mai sus, AUR va depune un proiect de lege care prevede ca ziua de 13 iunie să fie desemnată „Ziua Studentului Român”. Această zi ar urma să fie celebrată pe viitor, în spiritul încrederii în noile generații și al respectului față de memoria celor care, la rândul lor, au luptat în tinerețe pentru țara noastră.

Marius-Valentin Roman, senator AUR de Buzău

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Dorin-Silviu Petrea.

Sunteți aici cu o interpelare. Nu citiți?

Domnul Borțun? (*Rumoare.*) Domnul Fodoca?

Se pregătește domnul senator Dumitru Manea.

Domnul Liviu-Iulian Fodoca:

Mulțumesc, domnule președinte.

Titlul declarației mele: „Au trecut cinci săptămâni de la înlăturarea Guvernului. Unde sunt responsabilii?”

Timp de luni de zile am fost bombardat de responsabilitate, stabilitate și interes național. Ni s-a spus că trebuie să acceptăm compromisuri, că trebuie să suportăm taxe mai mari, că trebuie să închidem ochii la privilegiile și abuzuri, pentru că România are nevoie de stabilitate.

Astăzi, vedem că cei care ne vorbeau despre responsabilitate au împins țara într-o nouă criză politică. Cei care ne cereau disciplină și solidaritate au demonstrat că propriile orgolii sunt mai mari decât interesul românilor. Au trecut cinci săptămâni de la căderea Guvernului, iar românii au dreptul să întrebe: unde sunt responsabilii?

În mod firesc, această întrebare se îndreaptă, în primul rând, către PSD, partidul care a contribuit decisiv la înlăturarea Guvernului și care astăzi pare să fugă de responsabilitatea guvernării. Este ușor să participi la dărâmarea unui Executiv, dar se pare că este mult mai greu să îți asumi construcția unui nou.

Într-o clasă politică responsabilă, atunci când înlătură un guvern, vine imediat cu o soluție. Când dai jos ceva, pui altceva în loc, nu lași țara blocată săptămâni întregi în incertitudine, în timp ce negociezi funcții, influență și avantaje politice.

Din păcate, în România vedem același tipar de peste 35 de ani. În locul responsabilității avem jocuri politice, în locul soluțiilor pentru români avem negocieri interminabile pentru satisfacerea intereselor unor grupări politice. România este blocată de o clasă politică obosită, arogantă și incapabilă să privească dincolo de propriile interese.

În timp ce liderii partidelor își împart influența și negociază funcții, fiecare zi fără un Guvern funcțional ne costă pe toți. Costă încrederea, costă investiții, costă instabilitatea economică, costă viitorul românilor.

Cel mai grav este că această situație nu este rezultatul unei crize externe, al unui dezastru sau al unei amenințări neașteptate. Este rezultatul direct al unor ambiții personale și al unei lupte pentru putere care nu au nicio legătură cu nevoile cetățenilor.

Românii privesc și văd același spectacol pe care îl văd de zeci de ani: discursul despre responsabilitate în fața camerelor și negocieri pentru funcții în spatele ușilor închise. Această politică a ajuns la capătul drumului.

Românii s-au săturat de aceste jocuri politice interminabile. România are nevoie de lideri care înțeleg că mandatul primit de la cetățeni este o responsabilitate, nu o recompensă. Responsabilitatea începe atunci când pui România înaintea partidului, interesul public înaintea interesului personal și viitorul cetățenilor înaintea propriului orgoliu.

După cinci săptămâni de blocaj, românii nu mai așteaptă explicații, românii așteaptă răspunsuri, iar cei care au provocat această criză au obligația să își asume consecințele și să ofere soluții.

Încă o dată, în numele românilor, al bătrânilor, al copiilor acestei țări, le spun celor responsabili de această criză: să vă fie rușine de ce ați făcut cu această țară și că vă bateți joc în continuare de ea. Plecați, lăsați oamenii responsabili și iubitori de țară să aibă grijă de ea.

Vă mulțumesc.

Cu respect, Fodoca Liviu-Iulian, senator de Sălaj.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Dumitru Manea.

Urmează domnul senator Ștefan Borțun.

Domnul Dumitru Manea:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Dumitru Manea, senator S.O.S. România, Circumscripția nr.24 Iași

Declarație politică.

Titlul declarației: „«Declarația de la Sankt Petersburg» și schimbarea de paradigmă”.

Doamnelor și domnilor senatori,

La data de 4 iunie 2026, la exact 106 ani de la Tratatul de la Trianon, la Sankt Petersburg a fost adoptată și semnată „Declarația de la Sankt Petersburg”, document care consemnează rezultatele unui an de dialog parlamentar desfășurat între Comisia pentru afaceri internaționale a Dumei de Stat a Federației Ruse și membri ai Parlamentului European.

Documentul a fost semnat de Leonid Slutsky, președintele Comisiei pentru afaceri internaționale a Dumei de Stat a Federației Ruse, și de doi membri ai Parlamentului European, implicați în acest proces de dialog parlamentar: Diana Iovanovici-Șoșoacă, europarlamentar din România, și Fernand Kartheiser, europarlamentar din Luxemburg.

Stimați colegi,

Trăim vremuri fără precedent. Cu riscul de a fi considerat patetic, afirm că sunt vremuri de sfârșit de lume. Sau de început de lume. Cum vreți s-o luați. Iar „Declarația de la Sankt Petersburg” reprezintă un indiciu și un indicator în acest sens. Nu o ignorați și nu o bagatelizați. Îmi permit să fac o scurtă analiză.

Chiar dacă această declarație nu este tratat internațional, nici acord bilateral, nici rezoluție a Parlamentului European, nici poziție oficială a Consiliului UE și nici document al Comisiei Europene, în contextul în care, după 2022, contactele oficiale dintre instituțiile UE și Federația Rusă au fost reduse drastic, faptul că europarlamentarii se întâlnesc cu reprezentanți ai Dumei, semnează o declarație comună și discută explicit despre normalizarea relațiilor reprezintă un semnal politic care nu poate fi ignorat. Documentul transmite că există în interiorul Uniunii Europene un curent politic care consideră necesară reluarea dialogului cu Federația Rusă.

Așa cum s-a constatat de nenumărate ori de-a lungul timpului, în diplomatie, simbolurile preced adesea schimbările reale. Avem ca exemplu istoric Acordurile de la Helsinki din 1975, care au fost precedate de ani de contacte informale. În această perspectivă, „Declarația de la Sankt Petersburg” poate fi considerată unul dintre primele documente publice europene care vorbesc explicit despre restabilirea relațiilor UE – Rusia după ruptura produsă de războiul din Ucraina.

Un detaliu important: observăm că documentul nu vorbește deloc despre stereotipurile cunoscute – capitularea Ucrainei, ridicarea sancțiunilor sau recunoașterea anexărilor teritoriale. În schimb, vorbește despre dialog, securitate internațională, cooperare pragmatică și normalizarea relațiilor. Aceasta sugerează că autorii încearcă să creeze un spațiu de discuție, fără a intra direct în subiectele care divizează profund cele două părți. În limbaj diplomatic, aceasta este o tehnică clasică de „deschidere a canalelor”.

Dacă această inițiativă va rămâne izolată, documentul va avea doar valoare istorică. Dacă însă va fi urmată de alte contacte și de o eventuală reluare a negocierilor UE – Rusia, peste câțiva ani, „Declarația de la Sankt Petersburg” va fi privită ca unul dintre primele acte politice care au marcat începutul dezghețului diplomatic dintre cele două părți. Iar semnătura unui europarlamentar român pe un document care vorbește despre „normalizarea relațiilor UE – Rusia” va avea, inevitabil, o încărcătură politică mai mare decât ar avea aceeași semnătură venită din Belgia, Spania sau Portugalia. Semnătura europarlamentarei Diana Iovanovici-Șoșoacă are o mare greutate, deoarece reprezintă singura participare a unui reprezentant politic român la un document comun care pledează explicit pentru reluarea dialogului și normalizarea relațiilor dintre Uniunea Europeană și Federația Rusă într-o perioadă de confruntare aproape totală între cele două părți.

Există în „Declarația de la Sankt Petersburg” o frază care merită o atenție specială: „Participanții iau act de discuțiile aflate în desfășurare în cadrul Consiliului Uniunii Europene privind desemnarea unui negociator însărcinat cu reluarea dialogului oficial cu autoritățile ruse.”

Este una dintre cele mai importante fraze din întregul document, deoarece sugerează existența unor discuții privind desemnarea unui interlocutor oficial pentru reluarea dialogului instituțional UE –

Rusia. Această informație constituie elementul cu cea mai mare relevanță diplomatică din declarație și transmite un mesaj de schimbare a direcției vântului... geopolitic.

Doamnelor și domnilor senatori,

Se schimbă paradigma politică în Uniunea Europeană. Nu ignorați și nu bagatelizați „Declarația de la Sankt Petersburg”. Gândiți-vă, dacă nu la poporul pe care îl reprezentați, măcar la propria soartă. Să nu vă prindă furtuna schimbării în barcazul care se scufundă.

Vă mulțumesc.

Dumitru Manea, senator S.O.S. România, Circumscripția nr.24 Iași

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Ștefan Borțun.

Se pregătește domnul senator Mircia Chelaru.

Domnul Ștefan Borțun:

Mulțumesc, domnule președinte.

Întrebare.

Întrebarea este adresată domnului ministru interimar al energiei, domnului Ilie-Gavril Bolojan, și domnului George-Sergiu Niculescu, președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

Obiectul interpelării: „Suspiciuni privind favorizarea unei societăți comerciale de blocare a concurenței pe piața brașamentelor la gaze în orașul Măcin și comuna Greci, județul Tulcea”.

Domnule ministru interimar,

Domnule președinte,

În orașul Măcin și în comuna Greci, județul Tulcea, există suspiciuni extrem de grave că legea este încălcată flagrant pentru protejarea unor interese de familie și pentru eliminarea concurenței de pe piața brașamentelor la gaze.

Astăzi, adresez această întrebare Ministerului Energiei și Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei – privind posibile practici ilegale care afectează atât cetățenii, cât și firmele corecte care încearcă să lucreze legal în această zonă.

Firma Prisma Serv Company a obținut licența de distribuție și furnizare a gazului în orașul Măcin și contracte importante în comuna Greci. În paralel însă, potrivit numeroaselor reclamații venite din teren, cetățenii sunt direcționați aproape forțat către o altă societate, Eco Sistem Consulting, firmă deținută de o rudă a patronului firmei Prisma Serv.

Oamenii spun că li se transmite direct sau indirect că, dacă nu aleg firma „agreată”, riscă întâzieri, probleme sau chiar blocaje în montarea contoarelor de gaze și în procesul de racordare la rețea.

Dacă aceste acuzații se confirmă, atunci discutăm despre un mecanism construit pe presiune, intimidare și favorizare a unei firme apropiate prin folosirea unei poziții dominante.

Mai grav, există suspiciuni și informații potrivit cărora angajați ai Prisma Serv Company ar merge pe teren cu mașinile firmei Eco Sistem Consulting și ar racola clienți în timpul programului de lucru. Practic, compania care ar trebui să asigure accesul egal și corect la rețeaua de gaze ajunge să funcționeze ca agent comercial pentru afacerea familiei.

Legea din România este foarte clară: cetățeanul are dreptul să-și aleagă singur firma autorizată pentru branșamente și instalații interioare. Nimeni nu are dreptul să transforme infrastructura de gaze într-o afacere de familie și nici să blocheze concurența prin presiuni și relații de influență.

Solicit public ANRE și Ministerului Energiei să trimită de urgență controale în orașul Măcin și Greci, să verifice relațiile dintre aceste societăți, să stabilească dacă au fost încălcate regulamentele ANRE și legislația concurențială și să prezinte public concluziile acestor verificări, pentru că România nu poate accepta monopoluri locale construite pe nepotism și intimidare, iar gazul românilor nu trebuie să devină proprietatea unei rețele de interese în care doar „cine trebuie” are voie să lucreze. Într-un stat de drept, legea trebuie să fie mai puternică decât relațiile de familie. Chiar dacă unii au început să creadă contrariul.

În acest context, vă rog să răspundeți la următoarele întrebări:

- Ministerul Energiei și ANRE au primit sesizări, reclamații și informări privind modul în care se realizează racordarea la gaze în aceste localități?

- Operatorul de distribuție are obligația de a asigura acces nediscriminatoriu tuturor firmelor autorizate care execută lucrări de branșamente și instalații interioare la gaze?

- Cetățenii au dreptul să își aleagă liber firma autorizată pentru realizarea branșamentelor și a instalațiilor interioare la gaze, fără condiționări directe sau indirecte din partea operatorului de distribuție ori a unor persoane aflate în legătură cu acesta?

- Direcționarea cetățenilor către o anumită societate comercială, în detrimentul altor firme autorizate, poate reprezenta o încălcare a Regulamentului ANRE sau a legislației aplicabile în domeniul concurenței?

- ANRE intenționează să efectueze un control în Măcin și comuna Greci, județul Tulcea, pentru a verifica relațiile comerciale și operaționale dintre societățile Prisma Serv și Eco Sistem?

- Folosirea angajaților, resurselor sau poziției unui operator de distribuție pentru promovarea unei firme terțe constituie o practică permisă în legislația în vigoare?

- Ce măsuri pot fi dispuse în cazul în care se confirmă că accesul cetățenilor sau al firmelor autorizate la lucrările de branșamente a fost condiționat, întârziat sau blocat în mod nejustificat?

- Ministerul Energiei și ANRE vor dispune verificări concrete în această situație? Dacă da, în ce termen vor putea fi prezentate concluziile acestor verificări?

Având în vedere gravitatea acestor aspecte semnalate, solicit transmiterea unui răspuns scris, punctual și documentat, în termenul prevăzut de lege.

Vă mulțumesc.

Senator Borțun Ștefan

... (*Neinteligibil.*) o întrebare, domnule președinte?

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Domnul Ștefan Borțun:

O întrebare mai pot?

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Aceasta a fost o interpelare, pentru că...

Domnul Ștefan Borțun:

Pardon, o declarație politică.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

... așa ați înregistrat-o, ca interpelare.

Domnul Ștefan Borțun:

Da. Și mai am o declarație politică.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Aveți o declarație politică.

Vă rog.

Domnul Ștefan Borțun:

Mulțumesc.

Declarație politică.

Titlul declarației: „Tupeul și nesimțirea au cuprins Parlamentul României”.

Domnul președinte,

Stimați colegi,

În România se are în vedere creșterea salariilor parlamentarilor, în timp ce poporul sărăcește. Acesta este adevărul revoltător al momentului. Milioane de români, astăzi, sunt la limita sărăciei. Facturile au explodat, prețurile au crescut, iar nesiguranța se simte tot mai mult în familiile din această țară. Și, cu toate acestea, noi, în Parlamentul României, discutăm în aceste zile despre creșterea salariilor

deputaților și senatorilor. Cred că ați pierdut complet contactul cu realitatea în care trăiesc românii care ne-au trimis aici.

Cum puteți să cereți populației să accepte austeritatea, iar noi să ne votăm salarii mai mari? Cum puteți să vorbiți despre responsabilitate și sacrificiu, în timp ce primul instinct al clasei politice este să își protejeze propriile buzunare?

În urmă cu un an, am transmis oficial Senatului României o solicitare prin care ceream reducerea salariilor parlamentarilor atât timp cât România trece prin această perioadă dificilă. Am spus atunci că nu suntem deasupra poporului și că austeritatea trebuie să înceapă și de la noi. Nici până astăzi nu am primit vreun răspuns. Dar acum, când este vorba despre creșterea salariilor noastre, văd că există interes și grabă.

Cred că trebuie să avem măcar decența de a spune adevărul: românii o duc mai greu decât acum un an. Oamenii renunță la lucruri esențiale, își calculează fiecare cheltuială și trăiesc cu frica zilei de mâine, iar noi le arătăm că principala preocupare a Parlamentului este creșterea propriilor venituri. Eu nu pot accepta asta. Voi vota împotriva acestui proiect ținut prin sertarele Ministerului Muncii până la moțiunea de cenzură. Nu pot să votez pentru creșterea propriului meu salariu într-un moment în care milioane de români simt că statul le cere tot mai mult și le oferă tot mai puțin.

Dacă vrem să mai salvăm ceva din încrederea oamenilor în politică, atunci trebuie să începem prin a arăta că înțelegem realitatea în care trăiește această țară. Nu să sfidăm prin mărirea veniturilor noastre.

Vă mulțumesc.

Senator de Tulcea, Ștefan Borțun

Mulțumesc, domnule președinte.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe domnul senator Mircea Chelaru.

Se pregătește doamna senator Olga Onea.

Domnul Mircea Chelaru:

Vă mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Declarația mea politică de astăzi se intitulează: „Patriei mele”.

Sub acest titlu, încep să salut patria mea cu suflet viu și să-mi slăvesc propriul popor, nu pe un altul. De aceea, aduc recunoștință vie celor din linia întâi.

Vă rog să-mi acceptați îmbrățișarea pentru toți cei care sunteți acum în marea Agoră a României, pe voi, artizanii conștiinței ai unei erupții de conștiință cu adevărat naționale, ale cărei semnificații și efecte nu se vor lăsa prea mult așteptate.

Distinși compatrioți,

Vă fac martorii unei atitudini de o rară noblețe, în care, mai presus de diferențele de vârstă și modele de gândire, noi, patrioții, ne-am dat mâna pentru a găsi calea reunită a lucrului bun și drept pentru țara românilor.

Destui, dacă nu chiar mulți, se vor întreba, „a mirare” sau plini de malițiozitate, ce anume a determinat această ridicare a neamului românesc, ce înțelegeri ascunse sau, mai degrabă, ce trocuri mercantile stau în subterana acțiunii? Acestora le vine greu să creadă că, în România profundă, în România vie a celor mulți și buni, mai sunt destui oameni onești, de caracter și aleasă condiție civică.

Orice gest de asemenea natură îi sperie de moarte, pentru că s-au obișnuit cu rutina vulgară a minciunii din care au făcut arta machiavelică a guvernării.

Așa s-au scurs din viața noastră primele decade ale acestui secol: cu patimi mari sau mărunte, cu speranțe spulberate de viforul indolenței sau cu împlinite remușcări, cu dorințe care mai de care mai năstrușnice, cu scamatorii de tranziție și circuri politice, dar mai ales cu o împovăraătoare vinovăție colectivă.

Ne privim și astăzi, buimăciți, unii pe alții și nu ne vine a crede că suntem mai mereu codașii clasamentelor măsluite, făcute de X sau Y institute de sondaje, de pe la noi sau de aiurea.

S-au proiectat reforme parșive, s-a șmenuit o economie de piață retardată, s-a făcut sluj la toate poruncile comisarilor, indiferent cât de nevrednici s-au dovedit a fi în cele de urmă, a fost spulberată bruma de patrioți, care mai rătăcesc și astăzi cu virtuțile în inimi, ba chiar s-a jucat cu tupeu scena „alternanței la putere”, dând impresia schimbărilor la față.

Deșertăciune și minciună.

Ne-au schimonosit chipul colectiv și s-a indus pe toate căile și canalele de propagandă neomarxistă că suntem un popor sordid, camuflat în mituri, deloc pragmatic, bun doar de pus la muncă ieftină și iobăgit până la exterminare prin diferite alte țări, căpătuit prin cerșit sau hoție arogantă, educat în pas alergător, schimbător și oportunist cu puterea învingătoare, parazitat de boli care sunt de mult apuse pe alte meridiane, dar mai ales înfumurat și distrugător ca mulțime, dar laș și umil ca individ. Ni s-a pus eticheta mizerabilă de popor de mâna a doua, periferic și devalorizat. Cu asta luptăm acum, cu această minciună ordinară. Un popor, cum spunea fostul președinte, sparanghelizat.

Minciună și defăimare.

Marea noastră problemă nu a venit niciodată din natura noastră adevărată, ci din nenumăratele falsuri pe care le-am acceptat cu naivitate, transformându-le în axiome proverbiale.

Nu a stat nimeni de veghe.

Marea noastră problemă vine din subțirimea raționalismului individual care se reproduce la scară socială într-o perpetuă și fetișă resemnare.

Nu a îndreptat nimeni calea.

Marea noastră problemă a fost dintotdeauna netemeinicia și renunțarea la reguli în folosul improvizației și al lucrului de mântuială a aceluia care trebuiau să facă bună rânduială.

Nu a oprit nimeni devălmășia provocată.

Marile noastre probleme s-au năruit peste noi, din generație în generație, ca o hală de steril istoric, și ni se sugerează de către „stăpânii lumii” de acum că acesta ne este pe mai departe destinul.

Am avut numai și numai conducători închinați porților străine.

De fiecare dată ni s-a spus cine și ce trebuie să fim. Prin minciună, trădare și manipulare.

Dar, de fiecare dată, omul mut și anonim, adică tu, cel ce ascuți acum, a așteptat să fie apărat de „domnul său”, fie că era „măritul vodă”, „maiestatea sa” sau „domnul președinte”. În inima sa uriașă, omul-talpă de națiune a strâns toate legendele, basmele, miturile și eposul străbun, credința și agoniseala subzistenței sale zilnice, pentru a se ocroti pe sine și a dăinui prin urmașii săi.

Doar prin el, omul-talpă de națiune, neamul nostru încă există... Dar astăzi, astăzi, dragii mei, trăim doar disperarea rușinii.

Marile națiuni s-au format în jurul marilor lor bărbați. Au propulsat puterea minții și curajul sacrificiului deasupra omului mut, deasupra omului anonim și le-a dat sens și existență.

Marile națiuni au generat conștiințe naționale prin care și-au exprimat voința și dreptul. Originea puterii unei națiuni se regăsește în voința ei de a se afirma. Dar nu ca o masă fără identitate, bătută de energii haotice, ci ca o ființă organică, disciplinată prin construcție și solidară prin conștiință. Afirmarea cea mai firească a unei națiuni se face numai prin indivizii săi.

Astfel am gândit că va să fie națiunea română după decembrie '89. Dar n-a fost să fie. O somnolență patologică a pus stăpânire pe așteptatele conștiințe de avangardă, făcându-le adesea ridicule.

Starea de veghe intelectuală a fost excomunicată din România.

A fi fost sau nu... sau dacă ar fi fost foarte atent la erorile noilor potențați, a fi îndrăznit sau să îndrăznești să oferi o soluție onestă a fost și este astăzi un delict. Din păcate, mulți din cei care erau datori să rămână santinele vii pe meterezele cetății neamului au preferat abandonul confortabil și profitabil, ucigând tocmai resursa de argument pentru a da sens opțiunilor noastre viitoare.

Așa ceva nu trebuie să se mai întâmple! Sub nicio formă! Națiunea nu are dreptul să-și mistuie timpul viitor doar pentru că niște impostori ne confiscă zilnic prezentul.

Frații mei conaționali,

Pentru a nu mai permite ca societatea românească să se târâie prin mocirla imoralității, trebuie să readucem la rang de lege valorile și virtuțile acestui popor, să redescoperim frumusețea gesturilor naturale și să reclădim conștiința demnității de sine a fiecăruia dintre noi.

Întoarcerea la firesc nu este un regres, ci o condiție vitală de remoralizare a unei societăți îmbolnăvite. Redescoperirea resurselor de regenerare a națiunii și aplicarea consecventă, metodică și tenace a instrumentarului societal subscris acestui scop trebuie să devină și să revină puterii naționale, singura putere cu resurse de legitimitate permanentă, în toată postura sa autohtonă, spunem noi, dar firesc și inteligent racordată la valorile civilizației moderne.

Modelul de viață al românilor trebuie să fie expresia unui mod de gândire novator, dinamic, care să permită guvernarea prin cei trei factori organici ai țării noastre: inteligența și voința națională, grupurile de elită și indivizii de merit și capitalul suveran autohton.

Națiunea română, o spun deschis, asta vrea.

Nu putem atinge însă acest deziderat, în condițiile în care mediul politic rămâne pe mai departe produsul unor mecanisme care s-au dovedit a fi oneroase.

Voi, celor care mă adresez, agora conștiinței civice și patriotice a neamului românesc, va trebui să preluați, responsabil și fără indulgențe, tema schimbării reprezentativității acestui popor și crearea mecanismelor instituționale pentru ca susținerea și promovarea interesului națiunii române să acopere toate aspectele sale.

România are nevoie de o schimbare reală, radicală și temeinică. Suntem obligați să impunem, fie și prin voința activă, forte, a maselor inteligente, generarea unei alte clase politice, în sensul construirii unui nou corp politic competent, eficient, cinstit și capabil să-și asume responsabilitatea consecințelor politicii sale, nu să fugă de această responsabilitate. România trebuie refondată din temeliiile sale sănătoase, și nu obscure.

Cu toții știm că omul politic sau omul de stat trebuie să-și exerseze atribuțiile ca pe o datorie de onoare, onoare față de sine, dar mai ales ca pe o obligație morală absolută față de generațiile viitoare.

Vă întreb: unde este acest om politic? Unde este acest om de stat?

Voi, dragii mei, știți răspunsul, trebuie doar să-l dați răspicat și neiertător.

Aduceți în fruntea voastră pe iubitorii de neam și de țară. Iar celor care deja și-au asmuțit haitele de lătrători asupra noastră, să le spunem răspicat, împreună: „Gata! Este de ajuns! Așa să se știe!”

Sus inimile, români!

Senator în Circumscripția electorală nr.3 Argeș, gen. prof. dr. Mircea Chelaru, Grupul Alianța pentru Unirea Românilor

Vă mulțumesc și cu Dumnezeu înainte!

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc și eu, domnule senator.

Invit în continuare la microfon pe doamna senator Olga Onea.

Se pregătește domnul senator Gheorghe Vela.

Doamna Olga Onea:

Mulțumesc, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor senatori,

Declarație politică.

„România apărată de Dumnezeu și de noroc”.

Românii mai pot spera doar în mila și ajutorul lui Dumnezeu, pentru că în apărarea statului român nu mai poate avea încredere nimeni. Aceasta este concluzia după cumplita explozie a dronei maritime din Portul Constanța.

Nu intervenția statului ne-a salvat, nu strategia celor aflați la putere, nu Uniunea Europeană și nici NATO, ci norocul. Norocul că explozia nu s-a produs într-o zonă și mai periculoasă. Norocul că nu a murit nimeni. Norocul că România încă nu plătește cu sânge incompetența acestei clase politice care, după patru ani de război la graniță, nu a fost capabilă să pregătească țara nici măcar pentru amenințările evidente.

La Galați a fost noroc. La Constanța a fost iarăși noroc. Iar o țară care ajunge să depindă de noroc pentru propria securitate este o țară abandonată.

Au trecut patru ani în care ni s-a spus că suntem protejați, că avem sisteme moderne de apărare, că suntem pregătiți pentru orice amenințare. Și totuși, o dronă încărcată cu explozibil ajunge în cel mai mare port strategic al României, iar întreaga țară află că pericolul este real cu doar câteva minute înainte de detonare.

Aceasta este realitatea. Nu siguranță, nu apărare, nu control. Doar improvizație și speranța că Dumnezeu va avea grijă de România mai mult decât au avut grijă cei care o conduc.

Iar poate cea mai revoltătoare explicație a venit chiar din zona puterii, atunci când ni s-a spus că anumite sisteme cumpărate prin SAFE nu pot fi folosite noaptea. În 2026, ne apărăm doar ziua. Amenințările trebuie să respecte programul statului român.

Peste toate acestea, vine și declarația lui Nicușor Dan. Întrebat ce se va întâmpla dacă o altă dronă ajunge mâine pe teritoriul României, președintele a răspuns că vom reacționa la fel cum am reacționat în cazul dronei de la Constanța, adică vom spera să avem iarăși noroc.

Vom spera să nu moară nimeni. Vom spera că Dumnezeu va ține locul unui stat care nu mai inspiră siguranță nimănui.

Cu respect pentru oameni, senator de Galați, Olga Onea.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Mulțumesc, doamna senator.

Vă rog, domnule senator Gheorghe Vela.

Să precizați și ce citiți.

Domnul Gheorghe Vela:

Vă mulțumesc, stimate domnule președinte.

Am o declarație politică cu tema „România reală nu poate aștepta zeci de zile de negocieri, ci stabilitatea guvernamentală trebuie să însemne responsabilitate și nu blocaj”.

Și, de asemenea, am și o interpelare și, dacă se poate, și o întrebare, dar toate la timpul lor.

Stimate domnule președinte de ședință,

Stimate doamne senatoare,

Și stimați domni senatori și onorați colegi,

România traversează un moment politic în care fiecare zi de blocaj se simte direct în economie, în administrația locală, în investiții, în proiectele finanțate din bani europeni și, mai ales, în viața de zi cu zi a cetățenilor.

Pentru București, instabilitatea poate părea uneori o succesiune de declarații, de negocieri, de formule de guvernare și de calcule parlamentare. Dar pentru România reală, instabilitatea înseamnă altceva și anume: primării care nu știu dacă proiectele lor continuă, firme care nu știu ce taxe vor plăti, spitale care așteaptă finanțări, școli care așteaptă lucrări, comunități care se tem că investițiile începute vor rămâne doar la stadiul de simple promisiuni.

Potrivit informațiilor comunicate public de către Agerpres, Guvernul condus de domnul Ilie Bolojan a fost demis la data de 5 mai 2026, prin moțiune de cenzură adoptată cu 281 de voturi în Parlamentul României. Ulterior, la 4 iunie 2026, președintele României l-a desemnat pe domnul Eugen Tomac pentru funcția de prim-ministru, iar același material de presă amintește că, potrivit Constituției României, candidatul desemnat are la dispoziție zece zile pentru a cere votul de încredere al Parlamentului asupra programului și listei Guvernului.

Aceste date nu sunt simple repere de calendar constituțional, ci ele arată că România se află într-o perioadă de așteptare politică, într-un interval în care un Guvern interimar administrează treburi curente, iar un premier desemnat încearcă să construiască o formulă în care să poată primi susținere parlamentară.

Problema este că România și viața ei reală, statală și administrativă, nu poate fi suspendată între două guverne. Nu poți opri facturile, nu poți opri lucrările publice, nu poți opri obligațiile din PNRR, nu poți opri presiunea din comunitățile locale, doar pentru că partidele negociază. Țara nu funcționează pe pauză.

Județele nu trăiesc din comunicate. Primarii nu pot merge în fața oamenilor spunând că așteaptă să se clarifice majoritatea politică de la București. Cetățeanul nu întreabă dacă un ministru este plin sau este doar ministru interimar. Cetățeanul întreabă dacă drumul se repară, dacă școala se modernizează,

dacă spitalul primește bani, dacă proiectul de apă și canalizare merge mai departe, dacă administrația locală are sau nu are predictibilitate.

În județe precum Caraș-Severin, instabilitatea politică nu este o temă abstractă. Este o problemă concretă. Județele care au nevoie de investiții serioase, de infrastructură, de servicii publice mai bune și de reconstrucție economică nu pot fi ținute captive în incertitudine.

Pentru comunitățile mai mici, pentru orașele care au pierdut industrie, pentru localitățile rurale care au nevoie de apă, de canalizare, de drumuri și de școli modernizate, fiecare amânare înseamnă costuri mai mari și șanse pierdute. Iar acolo unde capacitatea administrativă este deja limitată, lipsa de decizie de la centru apasă și mai tare.

Potrivit comunicării Guvernului și Ministerului Afacerilor Interne din 24 mai 2026, premierul interimar, domnul Ilie Bolojan, împreună cu viceprim-ministrul, domnul Cătălin Predoiu, și ministrul finanțelor, domnul Alexandru Nazare, au analizat în videoconferință cu prefecții din județele țării, aproximativ 5 300 de contracte finanțate prin PNRR, derulate de autoritățile locale.

Acest exemplu arată exact dimensiunea problemei. Vorbim despre mii de proiecte, despre bani europeni, despre contracte în derulare și despre termene care nu așteaptă rezolvarea tensiunilor politice. Dar, dacă aceste contracte trebuie verificate, prioritizate și ajustate sau continuate, atunci administrațiile locale au nevoie de criterii clare, de termene ferme și de răspunsuri oficiale. Și, mai ales, nu au nevoie de zvonuri, de incertitudine și de schimbări de direcție de la o săptămână la alta.

România are deja destule probleme de implementare de măsuri și de proiecte importante. Nu trebuie să mai adăugăm și problema instabilității politice peste birocrație, peste întârzieri, peste lipsa de capacitate tehnică și peste presiunea termenelor europene.

PNRR-ul nu este doar un dosar la Bruxelles. Este o șansă pe care România o poate valorifica sau o poate rata. Iar dacă proiectele locale finanțate din PNRR sunt puse sub semnul întrebării, trebuie să știm care proiecte, în ce județe, din ce motive și cu ce soluții se desfășoară sau nu se desfășoară. Nu putem lăsa comunitățile să afle din presă că unele investiții ar putea fi reevaluate, amânate și, mai ales, pierdute.

Tot în acest context, Ministerul Finanțelor a comunicat, în aprilie 2026, majorarea plafonului pentru finanțările rambursabile ale autorităților locale la 3 miliarde de lei în anul 2026, atât pentru contractări, cât și pentru trageri. Ministerul a explicat că măsura urmărește prevenirea blocajelor în implementarea investițiilor publice locale și corelarea contractării finanțărilor cu disponibilitatea plafonului pentru trageri.

Această decizie, însă, arată că presiunea financiară de la nivel local este cu adevărat reală. Primăriile și consiliile județene au proiecte, dar au și constrângeri. Au lucrări, dar au și facturi. Au promisiuni de finanțare, dar au și nevoie de bani lichizi disponibili la timp. Dacă statul central nu oferă

predictibilitate, administrația locală este împinsă spre blocaj – fie spre împrumuturi, fie spre abandonarea unor investiții.

Aceasta este miza reală a instabilității guvernamentale, și anume: stabilitatea nu înseamnă doar confort pentru miniștri și nu înseamnă doar împărțirea portofoliilor. Nu înseamnă doar negocierea unor funcții, ci stabilitatea reală înseamnă ca un primar să știe dacă poate continua o lucrare. Înseamnă ca o firmă care execută un contract public să știe dacă va fi plătită. Înseamnă ca o comunitate să știe dacă proiectul de dezvoltare locală merge mai departe. Înseamnă ca ministerele să răspundă la timp, să publice date clare și să-și asume decizii.

Ministerul Dezvoltării a comunicat, la începutul lunii iunie 2026, decontarea unor lucrări de peste 48 de milioane de lei pentru 77 de investiții realizate prin componenta C5, din valul renovării din PNRR.

Aceste plăți sunt necesare, dar ele arată și amploarea dependenței administrațiilor locale de fluxurile financiare centrale. Dacă plățile întârzie, dacă prioritizările nu sunt clare sau dacă finanțările se blochează, atunci efectul nu se vede doar într-un tabel, ci se vede în șantiere oprite, în constructori care intră în dificultate, în clădiri publice neterminate și în comunități care își pierd încrederea în stat și în administrație.

De aceea, cred că România are nevoie, în acest moment, de o regulă simplă, și anume: negocierile politice nu trebuie să paralizeze administrația statului român. Și orice formulă de guvernare va fi propusă, orice majoritate se va construi și se va înfiripa, orice vot care va fi dat în Parlament, toate acestea trebuie să facă ca statul român să funcționeze în mod efectiv și concret și, mai ales, în mod real. Ministerele trebuie să răspundă. Prefecții trebuie să centralizeze datele. Finanțele trebuie să asigure reguli clare. Dezvoltarea țării trebuie să deconteze... Dezvoltarea trebuie să deconteze lucrările eligibile. Fondurile europene trebuie protejate și autoritățile locale trebuie informate la timp.

România reală nu trăiește din declarații despre responsabilitate. România cere responsabilitate aplicată. Cere să nu fie tratată ca o anexă a crizei politice. Cere ca oamenii care conduc statul, fie și în mod interimar, să nu uite că administrația trebuie să producă efecte concrete pentru cetățeni.

Nu poți cere încrederea cetățenilor, dacă statul însuși pare nesigur și șovăitor pe propriile decizii. Nu poți cere sacrificii administrațiilor locale, dacă nu le dai informații clare. Nu poți cere și nu poți vorbi despre reformă, dacă fiecare schimbare politică produce un blocaj instituțional.

Stimate doamne și stimați domni senatori,

Un stat serios nu se măsoară doar în stabilitatea majorităților parlamentare, ci și în capacitatea instituțiilor de a funcționa în perioade dificile. Și România are nevoie de un Guvern cu legitimitate parlamentară și de o majoritate care să-și asume decizii și de o administrație care să nu fie blocată pe calcule politice. Dar, până atunci, România are nevoie ca Guvernul interimar să ofere răspunsuri, transparență și continuitate administrativă.

Nu cerem imposibilul, ci cerem lucruri normale: să se spună clar ce proiecte continuă, ce proiecte sunt în risc, ce bani există, ce termene se aplică și cine răspunde dacă proiectele nu se aplică și nu se implementează. Cerem ca județele să nu fie lăsate în așteptare. Cerem ca investițiile locale să nu devină victime colaterale ale instabilității politice.

România reală nu poate aștepta zeci de zile de negocieri, apoi alte săptămâni de incertitudine, apoi alte luni de reorganizare. România reală are nevoie de drumuri, de școli, de spitale, de apă, de canalizare, de investiții și, mai ales, de locuri de muncă. Iar instabilitatea sau stabilitatea guvernamentală trebuie să însemne... iar stabilitatea guvernamentală trebuie să însemne mai întâi de toate responsabilitate și nu blocaj. Trebuie să însemne decizie și nu amânare. Trebuie să însemne respect pentru comunități și nu dispreț față de problemele lor concrete.

Pentru Caraș-Severin și pentru toate județele care au nevoie de dezvoltare, mesajul este clar: politica de la București nu are dreptul să țină România locală pe loc.

Guvernarea nu este un exercițiu de negociere între partide. Guvernarea este obligația de a livra rezultate pentru oameni. Și nu orice fel de rezultate, ci rezultate concrete și, mai ales, optime în ceea ce privește gestionarea problemelor României și, cu deosebire, a celor mai urgente, esențiale și vitale.

Vă mulțumesc.

Cu deosebită prețuire și considerație față de poporul român, senator POT de Caraș-Severin, Gheorghe Vela.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Aceasta a fost declarația politică.

Domnul Gheorghe Vela:

Și am și o interpelare.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Și atât, că uite, ne uităm la ceas.

Domnul Gheorghe Vela:

Bine, domnule președinte, o să mă rezum la interpelare.

Interpelarea este adresată domnului Tánčzos Barna, viceprim-ministru și ministru interimar al agriculturii și dezvoltării rurale.

Obiectul este următorul: „Măsurile cerute la Bruxelles și sprijinul concret al statului român pentru fermierii din România afectați de costuri, de secetă și de volatilitatea pieței”.

Domnule ministru interimar,

Agricultura românească traversează o perioadă dificilă, marcată de costuri ridicate pentru inputuri, de volatilitate pe piețele agricole, de presiuni enorme asupra fermierilor mici și mijlocii, de

efecte păgubitoare ale fenomenelor meteorologice extreme și de dificultăți de lichiditate în exploatații. În aceste condiții, poziția susținută de România la nivel european trebuie să se transforme în măsuri concrete pentru fermieri și nu doar în mesaje generale vagi și fără legătură cu realitatea.

Potrivit comunicării Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale din 25 mai 2026, viceprim-ministrul și ministrul interimar al agriculturii, adică dumneavoastră, domnule Tánzos Barna, urma să participe la reuniunea Consiliului de Agricultură și Pescuit din 26 mai 2026, desfășurată la Bruxelles. Ulterior, potrivit comunicării MADR-ului din 26 mai 2026, România a solicitat alocări semnificative de fonduri europene și măsuri cu aplicare imediată pentru sprijinirea fermierilor români.

În același context european, pagina Consiliului Uniunii Europene privind Reuniunea AgriFish din 26 mai 2026 arată că discuțiile au vizat disponibilitatea și accesibilitatea îngrășămintelor, sprijinirea fermierilor europeni, reziliența sistemelor alimentare și un plan de acțiune al Comisiei privind costurile ridicate ale factorilor de producție agricolă și, în special, ale îngrășămintelor chimice.

Pentru fermierii români, inclusiv pentru fermierii din județe precum Caraș-Severin, este esențial să se cunoască ce a cerut România în mod concret la Bruxelles și ce răspuns a primit. Ce sume sunt vizate pentru fermierii români și când se poate ajunge la plăți efective către ei, pentru că fermierii nu pot funcționa pe baza unor promisiuni generale, ci au nevoie de termene, de criterii și, mai ales, de instrumente financiare aplicabile și concrete.

Având în vedere aceste aspecte, vă rog să-mi comunicați următoarele:

1. Care au fost solicitările concrete formulate de România în cadrul Reuniunii Consiliului de Agricultură și Pescuit din 26 mai 2026, cu indicarea distinctă a măsurilor cerute pentru fermierii afectați de costurile de inputuri, de secetă, de fenomene meteo extreme și de volatilitatea pieței?

2. Ce sume a solicitat România din rezerva agricolă a Uniunii Europene sau din alte instrumente europene de sprijin? Care este stadiul acestor solicitări și care este calendarul estimat pentru obținerea unui răspuns formal și concret din partea Comisiei Europene?

3. Care sunt categoriile de fermieri români avute în vedere pentru sprijin, respectiv: fermieri mici, mijlocii, crescători de animale, producători vegetali, fermieri afectați de secetă, fermieri afectați de criza laptelui sau alte categorii de fermieri, și ce criterii de eligibilitate sunt analizate de către ministerul pe care îl conduceți?

4. Ce măsuri naționale are pregătite Ministerul Agriculturii pentru perioada următoare în completarea eventualului sprijin european, astfel încât fermierii români să nu aștepte exclusiv proceduri europene îndelungate?

5. Care este situația fermierilor din județul Caraș-Severin în evidențele ministerului și ale structurilor subordonate, în special sub aspectul exploatațiilor afectate de secetă, de costuri ridicate, de

dificultăți de piață sau de întârzieri la plăți, și ce forme de sprijin pot fi accesate de către aceștia în anul curent, 2026?

6. Cum intenționează Ministerul Agriculturii să asigure fermierilor români informarea reală cu privire la măsurile europene și naționale și... de sprijin disponibile, astfel încât sprijinul să ajungă efectiv și în mod concret la exploatațiile eligibile, inclusiv în zonele rurale, unde accesul la consultanță și la informație este limitat?

7. Va publica Ministerul Agriculturii o situație centralizată, actualizată periodic, privind solicitările formulate de România la nivel european, răspunsurile primite de aceasta, sumele aprobate pentru România, criteriile de eligibilitate și calendarul plăților și beneficiarii sprijinului acordat?

Stimate domnule ministru,

Fermierii români nu pot fi sprijiniți doar prin declarații de la Bruxelles. Ei au nevoie de bani la timp, de reguli clare, de criterii concrete și, mai ales, de acces real la măsurile de sprijin economic și financiar. Agricultură nu poate fi lăsată să suporte singură costurile crizelor succesive, ale scumpirilor și ale fenomenelor meteo extreme.

Pentru județe precum județul Caraș-Severin, unde agricultura este parte a economiei locale și a vieții comunităților rurale, sprijinul concret al statului român pentru fermieri înseamnă menținerea producției, protejarea veniturilor și evitarea abandonului economic în mediul rural.

Pentru toate aceste considerente, vă rog să-mi transmiteți un răspuns scris la această interpelare, în termenul prevăzut de Regulamentul Senatului României.

Cu deosebită considerație, senator POT de Caraș-Severin, Gheorghe Vela.

Vă mulțumesc frumos, stimate domnule președinte de ședință, pentru răbdare.

Domnul Laurențiu Plăeșu:

Vă mulțumesc și eu, domnule senator.

Dau, în continuare, citire listei senatorilor care au depus întrebări în scris, respectiv:

- domnul senator Ionel Carp, domnul senator Lucian Mărginean, domnul senator Costache Chertif, doamna senator Luminița Păucean-Fernandes, domnul senator Cătălin Silegeanu, domnul senator Ciprian-Titi Stoica, domnul senator Mircea-Ionuț Sandu, domnul senator Vasilică Potecă, domnul senator Claudiu Răcuci, domnul senator Călin-Petru Marian, domnul senator Remus Negoii, doamna senator Rodica Cușnir, doamna senator Valentina-Mariana Aldea și domnul senator Gheorghe Vela.

De asemenea, dau citire, în continuare, listei senatorilor care au depus interpelări în scris, respectiv:

- doamna senator Doina-Elena Federovici, domnul senator Vasilică Potecă, domnul senator Andrei-Emil Dîrlău, domnul senator Nicolae Vlahu, domnul senator Teofil Parasca, doamna senator Luminița Păucean-Fernandes, domnul senator Cătălin Silegeanu, domnul senator Virgiliu-George

Vlăescu, domnul senator Remus Negoii, doamna senator Rodica Cuşnir, domnul senator Dorin-Silviu Petrea, doamna senator Valentina-Mariana Aldea și domnul senator Gheorghe Vela.

Cu aceasta, declar închisă sesiunea de întrebări și interpelări de astăzi.

Iar în continuare, am să dau citire listei senatorilor care au depus declarații politice în scris, respectiv:

- doamna senator Doina-Elena Federovici, domnul senator Marius-Alexandru Dunca, domnul senator Ionuț-Ciprian Ciuperceanu, domnul senator Aurel-George Mohan, doamna senator Daniela Mihai, domnul senator Vasilică Potecă, doamna senator Luminița Păucean-Fernandes, domnul senator Cătălin Silegeanu, domnul senator Vasile Blaga, domnul senator Claudiu-Vasile Răcuci, domnul senator Călin-Petru Marian, domnul senator Ciprian-Vasile Rus și doamna senator Valentina-Mariana Aldea.

Cu aceasta, declar închisă sesiunea consacrată declarațiilor politice de astăzi, precum și ședința Senatului de astăzi, 10 iunie 2026, și vă mulțumesc.

Ședința s-a încheiat la ora 12.22.